Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 125
Vineri 8 iulie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Să stringem recolta la timp și fără pierderi!



Pe aria comunei Najarid, raionul Oradea, a început treierișul rapiței de toamnă.
Clișeul înfățișează pe țăranul muncitor Pop Mihai cîntărindu-și bogata recoltă obținută în acest an.

O înaltă datorie patriotică

Pe întinsele cîmpii ale patriei noastre, oamenii muncii din agricultură au început stringerea recoltei. Ei adună acum rodul bogat al muncii lor harnice de un an de zile. O dată cu recoltatul păioaselor și cu treierișul, începe și colectarea cerealelor, acțiune deosebit de însemnată în lupta pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii.

Predarea cotelor cuvenite statului a devenit pentru mulți țărani muncitori din patria noastră o chestiune de onoare, o manifestare a grijii lor față de interesele statului. In multe și multe sate din patria noastră, numărul țăranilor muncitori dornici să fie fruntași la colectări este tot mai mare. Bunăoară, colectiviștii din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, au predat zilele trecute — îndată după treieriș — cotele de orz, fiind astfel primii pe raion. Un frumos exemplu în această privință a dat și țăranul muncitor Ion I. Tănase din comuna Clejani, raionul Crevedia, care a dus la baza de recepție întreaga cantitate de orz pe care o datora statului, fiind, de asemenea, între primii pe raion la predarea cotelor.

Prin predarea la timp a cotelor de cereale, țărănimea muncitoare înțelege în felul acesta să sprijine politica dusă de statul democrat-popular pentru ridicarea bunăstării întregului popor.

Partidul și guvernul poartă o deosebită grijă întăririi necontenite a alianței frățești dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, înfloririi agriculturii noastre. Ca o manifestare concretă a acestei grijii este faptul că agricultura noastră a primit și primește mii și mii de tractoare și mașini agricole perfecționate, precum și numeroase unelte ce le sînt de trebuință țăranilor muncitori. Numai în anii 1953—1954, de pildă, agricultura a primit peste 5.800 de tractoare, 1.750 de batoze pentru treieratul păioaselor, aproape 2.800 de secerători-legători, precum și 615 combine autopropulsate. Pentru nevoile țăranilor muncitori cu gospodării individuale, în 1954 au fost produse 17.000 de pluguri, 3.000 de prășitori cu tracțiune animală, peste 1.270 de semănători, precum și diferite alte mașini și unelte agricole.

Statul democrat-popular acordă țăranilor muncitori împrumuturi avantajoase prin Banca Agricolă, îi ajută cu semințe selecționate, cu îndrumări agrotehnice și altele. In ultimii ani, a crescut cu mult volumul mărfurilor industriale care au fost distribuite țăranilor muncitori prin cooperativele sătești. Prin grija statului, se construiesc la sate, în fiecare an, noi școli, cămine culturale, creșe pentru copii, spitale, maternități etc.

Fiecare om al muncii de la sate este direct interesat ca statul nostru să fie tot mai puternic, fiindcă cu cît puterea economică a statului va fi mai mare, cu atît el va avea putința să vină tot mai mult în sprijinul oamenilor muncii din agricultură. De aceea, datoria patriotică a fiecărui țăran muncitor este de a lupta cu toate puterile sale pentru întărirea statului, de a-și îndeplini cu cinste toate obligațiile pe care le are față de stat. In cadrul acestor obligații, un loc important îl ocupă predarea la timp și în întregime a cotelor de cereale.

Cantitatea de produse agricole rezultată din colectări este menită să contribuie la asigurarea hranei poporului nostru muncitor și a materiilor prime necesare industriei. Avînd la îndemînă cerealele necesare, statul are putința să aprovizioneze cu alimente pe oamenii muncii de la orașe, spitalele, școlile, pe ostașii armatei noastre populare. Totodată, colectările ajută statului să-și exercite rolul de coordonator al prețurilor pe piața neorganizată, combătînd specula. Predarea cotelor la colectare este o obligație fixată prin lege, o obligație de la care nici un producător agricol nu are dreptul să se sustragă.

Sistemul de fixare a cotelor a fost alcătuit în așa fel încît să se îmbine în mod armonios interesele generale ale statului, ale clasei muncitoare, cu interesele țărănimii muncitoare. După cum se știe, la baza sistemului de fixare a cotelor stă principiul cotei fixe la hectar. Potrivit acestui principiu, oricît de mare va fi producția obținută la hectar, producătorul agricol respectiv va preda cotă statului numai cantitatea înscrisă în obligația de predare. De restul produselor el va putea dispune așa cum crede de cuviință.

Lămurirea țăranilor muncitori asupra importanței pe care o are îndeplinirea integrală și la timp a planului de colectare, ca și asupra principiilor care stau la baza fixării cotelor, trebuie să fie, în această perioadă, una din sarcinile principale ale organelor de stat, ca și ale organelor de colectare și agricole. Folosindu-se cele mai variate forme de agitație și propagandă, cum ar fi conferințele de la căminele culturale, gazetele de perete, manifestările artistice, munca de la om la om, trebuie desfășurată o asemenea muncă de lămurire încît fiecare țăran muncitor să înțeleagă că este în propriul lui interes să-și îndeplinească la timp îndatoririle ce le are față de stat.

Indeplinirea cu succes a planului de colectări depinde în bună măsură și de felul în care este organizată munca la treieriș, ca și de felul în care este organizat transportul cerealelor colectate de pe arii la bazele de recepții. Sfaturile populare și organele de colectări au datoria să ia toate măsurile ca în cel mult 5 zile după începerea secerișului să se înceapă și treierișul. In acest scop, ariile trebuie să fie cît mai bine organizate și dotate cu întreg utilajul și materialul necesar, iar cetele de treier să fie alcătuite și programate în fiecare comună.

O deosebită atenție trebuie dată alegerii și instruirii delegaților de batoză, ca și a celor de convoaie. Delegații de batoză trebuie instruiți în așa fel încît ei să poată organiza cît mai bine munca pe arii și să știe cum să calculeze cotele și uiumul ce trebuie să fie date de fiecare producător agricol. Cu sprijinul organelor locale ale puterii de stat și al organelor de colectări, delegații de batoză și de convoaie trebuie să asigure transportul zilnic al cerealelor colectate de pe arii la bazele de recepții, astfel încît să nu existe un decalaj mare între treieriș și colectări.

Pentru ca acțiunea de colectări să se desfășoare în cît mai bune condiții, evitîndu-se lipsurile și greutățile care au existat anul trecut în activitatea unor baze de recepție, este necesar ca împuterniciții Ministerului Colectărilor să organizeze cît mai bine munca de preluare a cerealelor și recepționare a lor. Conducerile bazelor de recepție, de comun acord cu sfaturile populare, au datoria să stabilească cu precizie și să programeze pe ore și zile prezentarea satelor și comunelor la bazele de recepție.

Predîndu-și la timp și în întregime cotele de cereale datorate statului, țăranii muncitori vor contribui la lupta pentru ridicarea nivelului de trai al poporului nostru, la întărirea puterii de apărare a patriei.

Insemnări

In anii cincinalului

Numai cu 4 ani în urmă, locul acesta de la marginea Bucureștiului era un cîmp pustiu. Doar cîțiva cai — ai camionagiilor ce locuiau pe străzile mărginașe — se încăpățînau să pască peste vară rarele smocuri de iarbă.

Intr-un singur an — 1952 — s-a înălțat aci una din cele mai moderne uzine ale Capitalei, specializată în construcția de mașini agricole și piese de schimb.

Inceputul, ca orice început, n-a fost de loc ușor. Mai bine de trei sferturi din muncitori erau tineri, pînă-n 20 de ani. Mai mult, nici unul nu lucrase pînă atunci la fabricarea batozelor. Inginerii și tehnicienii uzinei își amintesc și acum de nopțile albe pe care le-au făcut, pînă ce au reușit să pună la punct „fluxul tehnologic", adică desfășurarea ritmică a activității secțiilor.

Ce înseamnă însă greutățile, truda, neodihna cîtorva nopți, pe lîngă bucuria izbînzii? Ce înseamnă oare toate acestea pe lîngă mîndria de a vedea ieșind pe poarta halei de montaj prima batoză, purtînd marca uzinei tale?

De atunci au trecut trei ani. Mii de batoze fabricate aci au luat drumul S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat. Despre calitatea execuției lor vorbesc mai grăitor decît orice zecile de scrisori primite pe adresa uzinei.

„Randamentul batozei fabricată de dumneavoastră este mult superior celorlalte tipuri pe care le avem, — scriu mecanizatorii de la S.M.T. Stîlpu. Vă urăm, dragi tovarăși, noi succese în munca dumneavoastră, pentru a da agriculturii mașini tot mai multe și mai bune".

Tinerii au crescut și ei o dată cu uzina. Nu se află lună în care brigada nr. 1 condusă de utemistul Mircea Stoian să nu-și depășească planul cu 30—40 la sută. O altă brigadă, condusă de tînărul Teofil Popa, este fruntașă pe toate întreprinderile din raionul Nicolae Bălcescu.

Nici batoza n-a rămas aceeași. Mulți muncitori și tehnicieni din uzină și-au cucerit, perfecționînd-o, titlul de inovatori. Alimentatorul mecanic cu bandă transportoare pentru introducerea snopilor — conceput și construit aci — asigură o alimentare uniformă a batozei și, în același timp, îi apără de accidente pe batozari. Incepînd cu cel de al treilea trimestru al acestui an, batozele vor fi prevăzute, la cerere, cu trei noi dispozitive. Două din ele vor servi la treieratul mazărei și ierburilor semincere, iar cel de al treilea, la electrificarea batozei.

...Intr-un colț al halei de strungărie domnește o mare animație. Se dă ultimul strat de vopsea prototipului primei combine tractate romînești. Mașina a fost realizată de un colectiv în frunte cu tovarășii Chivu Sava și Alfred Iancufovici. Constructorii sînt emoționați. Și pe bună dreptate. Peste cîteva zile, combina va face prima probă pe teren.

Intre timp, pe rampă, sînt încărcate în vagoanele unui tren de marfă cîteva batoze. Vopseaua lor argintie strălucește orbitor în soarele amiezii. Sînt batozele ce vor pleca la tîrgurile internaționale de mostre din Plovdiv, Izmir etc. Departe de hotarele țării noastre, ele vor reprezenta cu cinste uzina „Tudor Vladimirescu", vlăstar mîndru al cincinalului.

S. LEONARD

Ateliere mobile pentru repararea utilajului agricol

La 30 iunie au plecat de la uzinele „Vasile Roaită" din Capitală, spre gospodăriile agricole de stat Drăgănești-Olt din regiunea București, Negrești și Tepeș Vodă din regiunea Constanța, trei autocamioane pe care au fost amenajate ateliere mobile pentru repararea în timp a utilajului agricol.

In plină campanie

In raioanele agricole din regiunea Pitești a început secerișul păioaselor. Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Ștefănești, raionul Drăgășani, ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Drăgășani, au recoltat în întregime orzul de toamnă. Recoltatul orzului se apropie de sfîrșit și în gospodăriile agricole colective din comunele Streiești, Zăvideni și Voicești.

In comunele Vîlcele, Izvoarele și Coteana, a început și recoltatul grîului. Numai într-o singură zi, țăranii muncitori din comuna Izvoarele au recoltat 8 ha cu grîu de toamnă. Primii care au ieșit la recoltat în comuna Vîlcele au fost comuniștii Constantin Rădulescu, Marin Stroe și deputatul Marin Rădulescu. Urmînd îndemnul agronomilor, colectiviștii, întovărășiții și un mare număr de țărani muncitori dezmiriștesc îndată după seceriș.

In ultimele zile, numai în raioanele Găești și Slatina au fost dezmiriștite și însămînțate cu plante furajere 85 ha.

Ariile de treier să fie amenajate la timp

In majoritatea regiunilor din țară, campania de recoltare a cerealelor păioase a început de cîteva zile. Pînă acum s-au recoltat suprafețe însemnate în regiunile Craiova, Arad, Timișoara. O dată cu recoltatul, în unele regiuni a început și treieratul, deoarece aici s-au luat măsuri din timp pentru organizarea și amenajarea ariilor. Astfel, în multe comune din regiunile Constanța, București, Craiova, amenajarea ariilor s-a făcut în mare parte, ceea ce dă posibilitate ca treieratul culturilor să înceapă imediat după seceriș, evitîndu-se astfel pierderile de recoltă prin scuturare.

Cu toate acestea, trebuie arătat că, deși în unele regiuni seceratul cerealelor păioase a început, sfaturile populare n-au luat măsuri din timp pentru amenajarea ariilor în așa fel ca treieratul să înceapă imediat sau cel mai tîrziu la 5 zile după seceriș. In regiunile Bîrlad, Oradea, Iași ș.a., amenajarea ariilor nu s-a făcut de loc, iar în alte regiuni ca, de pildă, în Arad, Timișoara, Pitești, acest lucru s-a făcut în mică măsură, deși aici s-au recoltat cerealele păioase de pe suprafețe întinse.

Amenajarea ariilor trebuie să constituie în momentul de față una din preocupările permanente ale sfaturilor populare și ale organelor agricole. Ele trebuie să se îngrijească ca ariile să fie amenajate fără întîrziere, pentru ca treierișul să poată începe la timp.

La amenajarea ariilor trebuie să se țină seama de măsurile obligatorii de prevenire și stingere a incendiilor în perioadele de coacere, seceriș, dezmiriștit, treierat, transport și depozitarea cerealelor. In acest scop, se va da o mare atenție alegerii locului pentru arii, care va fi stabilit la cel puțin 200 m de marginea satului și 300 m de calea ferată, precum și amenajării locului unde va fi aria. Pentru înlăturarea incendiilor, trebuie ales cu multă grijă locul unde se vor depozita carburanții.

Organele de stat și agricole au datoria să lămurească pe țăranii muncitori că este în interesul lor să organizeze cît mai multe arii unde să se lucreze după metoda Brediuk, în vederea scurtării perioadei de treieriș. De asemenea, pentru ca treieratul să se poată face și noaptea, trebuie dată o deosebită atenție amenajării ariilor electrificate.

Primii pe raion

Membrii gospodăriei agricole colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, au început să recolteze orzul îndată ce a dat în pîrgă, așa cum l-au învățat tehnicienii.

Aplicînd întocmai regulile agrotehnice, începînd cu ogorul de toamnă și pînă la recoltare, colectiviștii din Putineiu au obținut anul acesta o producție de 2.500 kg de orz la hectar.

Cum au terminat recoltatul, ei s-au și prezentat la baza de recepție din Giurgiu, pentru a preda cota de orz cuvenită statului, devenind astfel fruntași pe raion la predarea cotelor.

V. Velcea
corespondent

Treieră și noaptea

Primii care au pornit la recoltarea rapiței în raionul Săcueni, regiunea Oradea, au fost muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Săcueni. Abia recoltaseră jumătate din suprafața cultivată cu rapiță, cînd au și fost aduse 5 batoze pentru a se începe treierișul.

In primele zile batozele au lucrat numai în primele ore ale dimineții și pe înserat. Aceasta pentru a se evita scuturarea rapiței în timpul transportului la batoză.

In felul acesta, treierișul se desfășura însă prea încet. De aceea, batozarii și tractoriștii au asigurat cu ajutorul dinamurilor de la tractoare iluminarea ariilor, pentru a se putea treiera și în timpul nopții.

In numai patru zile muncitorii ce deservesc cele 5 batoze au treierat astfel rapița de pe 49 de hectare, producția medie obținută fiind de 1300 kg la hectar.

Au început recoltatul grîului

La colectiva din satul Gura Padinii, raionul Corabia, a fost deunăzi mare veselie: colectiviștii au început recoltatul grîului.

Numai într-o singură zi ei au reușit să așeze în clăi grîul secerat de pe o suprafață de 15 ha. Spicul mare și greu, precum și numărul snopilor le arată colectiviștilor că vor obține anul acesta o producție medie de vreo 2500 kg de grîu la hectar.

Exemplul colectiviștilor a fost urmat și de țăranii muncitori cu gospodării individuale, care au început și ei recoltatul grîului.

Toma Lungu
corespondent

AGREGATUL...

Ardea soarele de frigea țărîna. In fața atelierului mecanic al gospodăriei de stat Drăgănești din raionul Cricov, comisia trecea de la un tractor la altul și cerceta îndeaproape cum a fost reparat. La tractorul lui Petre Niculae din brigada lui Vasile Stoica, niște șuruburi erau slăbite și tractoristul a fost pus să le strîngă, așa cum trebuie...

S-au cam rușinat și tractoristul și șeful lui de brigadă. Mai ales că celălalt brigadier, Grigore Preda, n-a pierdut prilejul să-i amintească:

— Văzuși, măi Vasile, că la noi, comisia n-a găsit nici o hibă? Ți-am spus eu că vă luăm și în campania asta, ca și-n primăvară?

— Să vedem, răspunse Stoica. Noi facem și un agregat de două secerători, așa cum ne-a învățat tovarășul inginer Teșu. Tractorul care ne rămîne îl băgăm la dezmiriștit.

— N-o să faceți nici o ispravă. Dacă-ți stă secerătoarea-legătoare din față rămîi și cu a doua în lan. Noi o să secerăm cu o singură mașină. Inainte tot o să v-o luăm.

Sala cantinei se golise de mult, dar Stoica tot mai stătea așezat la o masă, aplecat deasupra unei cărți groase, legată în pînză cafenie: „Manualul șefului de brigadă"... Părul negru îi căzuse pe frunte și cîteva cute adînci i se săpaseră la colțurile ochilor. Desena pe un caiet niște dreptunghiuri mici, trăgînd linii subțiri, paralele. Apoi, nemulțumit, părîndu-i-se că nu-s bine trase, le ștergea cu guma și iar pornea să deseneze...

Cufundat în lucru, nici nu-l simți pe tractoristul Pîrvu Ion care se apropiase și privea cum se căznește cu schița. Cînd îl observă, chipul i se înseninâ. Incepu să-i arate detaliile schiței.

— Colea, în cap, e tractorul tău; linia asta tremurătoare îi un lanț din zale de fier; dreptunghiul ăsta, o grindă de lemn; la stînga, e o secerătoare, iar înapoi se află proțapul căruciorului; alături, unde însemnai eu cu punctulețe, o să fie cealaltă secerătoare...

— Nu-i lucru ușor, spuse gînditor tractoristul Pîrvu.

— Păi tu ai vrea să secerăm și repede și mult, fără să ne batem capul de loc? îl mustră șeful de brigadă. Hai în atelier, să-i dăm bătaiei

...Soarele țesea broderii minunate peste lanurile de orz ce daseră în pîrgă. De ici, de colo, răsunau în faptul dimineții cîntece de pitpalac. Zeci de mierle și grauri zburau la înălțimea vîrfurilor spicelor.

Șeful de brigadă Vasile Stoica dormise doar cîteva ceasuri peste noapte. Seara, discutase în amănunțime cu tractoriștii din brigadă cum vor lucra. Nici un minut nu trebuia irosit. Știau doară că, la secția Cornurile, alde Vasile Ifarea și Niculae Chițibău, tractoriștii cei mai buni din brigada lui Preda, încep și ei secerișul orzului de toamnă. Dacă voiau să le-o ia înainte, trebuiau musai să și dezmiriștească. Stabiliseră ca Pîrvu Ion, ajutat de doi muncitori, să lucreze cu agregatul de două secerători-legători iar ceilalți trei din brigadă să dezmiriștească.

Stoica abia-și mai găsea astîmpărul. In ultimele zile, îi zorise tot timpul pe lemnari să construiască grinzile de lemn îmbrăcate în tablă, pentru menținerea distanței între mașini. Meșterise și la confecționarea inelelor de legătură între grindă și proțapul căruciorului celei de a doua secerători, iar cu o seară mai înainte, lucrase pînă tîrziu la niște bucșe noi, cu care au căptușit găurile din capul grinzilor suprapuse. Acum, umbla grăbit de la tractor la cele două secerători, pentru a mai cerceta încă o dată cu mîna lui piesele principale și a se convinge că sînt bine gresate.

—Ce zici? îl întrebă, pentru a zecea oară poate, pe mecanicul Mihăilă. Secerătoarea din urmă n-o să treacă cu mai mult de un braț de cuțit peste lățimea celei din față? Că, ai văzut, la probă...

— Nu, nu. Am reglat-o bine. Ai să vezi.

— Ești gata, Pîrvule? strigă Stoica, apropiindu-se de tractorist. Intră cu grijă frate. Și voi, la secerători, Petre, Niculae... Ați luat cu voi cîteva limbi de cuțit de rezervă?

Pîrvu Ion intră, în sfîrșit, cu tractorul în lan, urnind cele două secerători-legători. Rabotoarele ambelor mașini începură deodată să se învîrtească... Spicele de orz erau aplecate și retezate de jos într-o clipită. Snopii aurii, legați zdravăn, erau zvîrliți ritmic în stînga, la distanțe regulate. Miriștea, de culoarea coji de copac tînăr, rămînea goală...

Stoica se ținu o vreme pe aproape de tractor.

— Vezi că aici e groapă. Auzi, Pîrvule?

Inima îi bătea cu putere. Izbutise. Cuplul mergea, mergea bine. Privi în lungul tarlalei de 27 de hectare și chipul i se lumină de un zîmbet. Cam tot pe atîta aveau de secerat și ai lui Preda, la secția Cornurile. Ziceau că au să le-o ia înainte? Că... cu agregatele mai mult se pierde vremea?

De multe ori a alergat de-a lungul lanurilor șeful de brigadă Stoica Vasile în această primă zi a recoltării. De cîte ori vedea agregatul oprindu-se o clipă-două, se și afla la fața locului. Să nu se rupă cumva vreun cuțit. Să nu se piardă timp.



Cu fiecare ceas, cu fiecare hectar secerat și dezmiriștit, bucuria îi creștea, întocmai ca aluatul ce-i pus la dospit, pentru pîinea cea rumenă...

...Clipeau pe boltă milioane de licurici cînd, întovărășit de tractoriștii din brigadă, Stoica, după cea de a treia zi de lucru, intră în biroul inginerului șef, Teșu. Cu ajutorul cuplului de două secerători, recoltaseră cîte 9-10 hectare de orz pe zi. In aceeași zi, pe înserate, terminaseră și de dezmiriștit. Brigadierul Sebastian Ivănescu, care venise de la secția Cornurile, le adusese vestea că tractoriștii din brigada lui Preda recoltaseră în trei zile doar vreo 15 hectare. Dar în loc să-l bucure, știrea îl întristă pe Stoica. Se înțelese repede cu tractoriștii lui și-i scrise șefului brigăzii a doua următoarele rînduri:

„Noi, tovarășe Preda, am gătat cu lotul. Agregatul a mers ca ceasul. Fiindcă pînă începem la grîu mai sînt cîteva zile, dacă ești de acord, venim cu agregatul și la Cornurile, să te ajutăm. Răspunde-ne prin cineva care vine la birou mîine dimineață"

— V-ați gîndit bine, le spuse tractoriștilor inginerul Teșu. Nu-i nevoie însă să le trimiteți scrisoare. Vor fi cum nu se poate mai mulțumiți, cînd v-or vedea că ați adus cuplul...

— Ce ziceți, tovarăși? se întoarse Stoica spre tractoriștii lui. Plecăm chiar în noaptea asta?. Ca mîine, în zori, cum s-o zvînta roua, să ne unim puterile?

Unul n-a zis nu. S-au împrăștiat într-o clipită să se spele, să îmbuce ceva și s-o pornească la drum. Voia bună îi făcuse să-și uite oboseala.

Stoica și cu inginerul rămaseră în urmă să mai cerceteze odată agregatul:

— Ai avut dreptate, tovarășe inginer, unde-s doi, puterea crește! făcu Stoica, arătînd spre cele două secerători-legători cuplate, cu ajutorul cărora cîștigaseră întrecerea.

AL. RAICU

Noi membri ai Academiei R. P. R.

Zilele acestea s-au desfășurat în Capitală lucrările sesiunii generale a Academiei R.P.R.

Cu acest prilej au fost aleși noi membri onorifici, membri titulari, și membri corespondenți ai Academiei R.P.R.

Printre aceștia se află și următorii specialiști care lucrează în domeniul științelor agricole și biologice.

MEMBRI ONORIFICI: Iuliu Prodan, Radu Vlădescu.

MEMBRI TITULARI: Gh. Ionescu-Sisești, Wilhelm Knechtel, Emil Pop.

MEMBRI CORESPONDENȚI: Theodor Bușniță, Teodor Bordeianu, Gherasim Constantinescu, Constantin Manolache, Grigore Obrejan, Ion Popescu Zeletin, Ilie Popovici, Petre Spînu, Amilcar Vasiliu, Ștefan Peterfi, Constantin Sandu-Ville, Vasile Ghețîe, Mihai Ionescu, Nicolae Cernescu, Constantin Chiriță.

Acad. prof Gheorghe Ionescu-Sisești a fost ales membru în Prezidiul Academiei R.P.R.

Salut fierbinte Congresului Mondial al Mamelor!

„Sîntem mame care ne adresăm tuturor celorlalte mame în numele dragostei de mamă care ne uneşte.

In numele vieţii pe care o dăm, vă chemăm să ne unim eforturile în apărarea vieţii copiilor noştri".

(Din „Apelul pentru convocarea Congresului Mondial al Mamelor")

Dragostea de mamă uneşte astăzi femeile de pe întreg cuprinsul pămîntului în lupta pentru apărarea copiilor lor. In numele acestei dragoste, s-au întîlnit la Lausanne, în Elveţia, femei din peste 65 de ţări. Sînt reprezentate la acest Congres mamele celor ce au căzut pe cîmpul de luptă sau în lagărele de concentrare, mame care şi-au văzut pruncii pierind în flăcările bombardamentelor, mame din ţările în care cei mai mulţi copii n-au cu ce merge la şcoală, mame ţărance care-şi văd copiii stingîndu-se pe-ncetul de mizerie în fabricile sau pe ogoarele unor stăpîni nemiloşi. Sînt prezente la acest Congres mame din ţările unde înfloreşte o viaţă nouă, fericită.

Aceste mame s-au întrunit pentru ca, de la tribuna Congresului, să arate răspicat lumii întregi că ele doresc pace pentru viitorul copiilor lor, că ele doresc ca energia atomică, această măreaţă descoperire a zilelor noastre, să nu fie folosită în scopuri de distrugere, ci, dimpotrivă, să facă să-nflorească deşerturile, să rodească stepele, să vindece trupurile bolnave, să apropie oamenii între ei prin mijloace rapide de comunicaţie.

Către aceste mame sosesc mereu mesaje şi scrisori din toate colţurile lumii. Din bazinul metalurgic al Ruhrului, de acolo de unde Hitler a trimis arme ucigătoare în toată Europa şi unde acum se făuresc arme pentru noul Wehrmacht, o femeie simplă, Johanna Schöner, care, în 1944, în numai două luni şi-a pierdut cei doi fii ai săi, a trimis Congresului un impresionant mesaj:

„Nu voi sta la îndoială nici o clipă să-mi dăruiesc chiar viaţa, pentru ca niciodată un tînăr să nu mai fie ameninţat de război. Ceea ce spune o mamă, o altă mamă poate să-nţeleagă. Peste tot unde mă aflu, vorbesc împotriva războiului, împotriva ororilor bombei atomice".

Din Vietnamul care nu de mult a trăit ororile unui război crunt, o tînără ţărancă, fostă partizană, a scris Congresului că în ţara ei, care trăieşte astăzi zile de pace, toate femeile doresc pacea ca pe cel mai preţios bun.

„Lidice". Acest cuvînt este cunoscut astăzi în toată lumea, ca un simbol al barbariei fasciste, care a şters de pe suprafaţa pămîntului acest eroic sat cehoslovac. Către marea întîlnire a mamelor de pretutindeni mamele martire din Lidice au trimis următorul mesaj:

„Vă rugăm să depuneţi pe apelul pentru convocarea Congresului Mondial al Mamelor semnătura tuturor femeilor din Lidice".

In toate ţările, femeile s-au pregătit intens pentru acest congres, pe care îl numesc „Congresul dragostei de mamă". In Austria, Uniunea Democrată a Femeilor Austriece a lansat un apel către toate femeile şi mamele, cerîndu-le să povestească tot ce au îndurat în timpul războiului. Un prim volum cu aceste impresionante documente este de-acum gata şi a fost prezentat la recenta conferinţă a poporului pentru unitatea şi independenţa Austriei.

In Canada şi Finlanda, femeile au întîmpinat Congresul Mondial al Mamelor strîngînd cît mai multe semnături pe apelul pentru pace de la Viena. Femeile japoneze, care au văzut primele din lume ororile bombardamentului atomic, difuzează „Apelul dragostei de mamă", în care se vorbeşte pe larg despre importanţa deosebită a Congresului Mondial al Mamelor.

Femeile ţării noastre au întîmpinat Congresul Mondial al Mamelor cu noi succese în munca lor paşnică, în lupta pentru viitorul luminos al copiilor. Muncitoare sau intelectuale, ţărănce muncitoare sau gospodine, ele şi-au spus hotărîte cuvîntul lor pentru pace, trimiţînd nenumărate mesaje şi scrisori Congresului.

„Sînt bunică a doi copii orfani — scrie ţăranca muncitoare Elena Gheorghe din comuna Cernele, regiunea Craiova. Sînt alături de dv. în lupta pentru apărarea vieţii copiilor".

Congresul Mondial al Mamelor este un nou prilej de a strînge legăturile de prietenie ale mamelor de pe întreg pămîntul care au un tezaur comun de apărat: copiii lor. Fie ca lupta lor să însemne o nouă izbîndă pe calea destinderii internaţionale, o izbîndă a păcii, a vieţii, împotriva forţelor negre ale războiului şi distrugerii.

Festivalului

Regiunea Bucureşti

In cinstea Festivalului de la Varşovia, tinerii din regiunea Bucureşti desfăşoară o frumoasă activitate culturală. In aproape toate comunele, tinerii au organizat săptămînal „Ziua tineretului", în cadrul căreia se ţin conferinţe, au loc întîlniri cu fruntaşi ai recoltelor bogate, se organizează audiţii colective la radio, se învaţă cîntece patriotice, se prezintă programe artistice. De asemenea, au fost organizate peste 100 de colţuri ale Festivalului, unde au loc scurte conferinţe despre Festival, se citesc articole din presa pentru tineret etc. Cele mai multe colţuri ale Festivalului le-au organizat tinerii din raioanele Olteniţa, Giurgiu, Brăneşti, Crevedia. Totodată, au luat fiinţă noi cercuri de „prieteni ai cărţii", din care fac parte peste 2.000 de tineri.

Pregătindu-se pentru festivalurile locale ce vor avea loc în cinstea marii sărbători a tineretului lumii — Festivalul de la Varşovia — tinerii din regiunea Bucureşti au organizat noi echipe artistice şi brigăzi artistice de agitaţie. Numărul echipelor artistice se ridică acum la 310, iar al brigăzilor artistice de agitaţie a crescut la 50. In raionul Olteniţa, în cinstea Festivalului au fost înfiinţate 2 echipe artistice şi o brigadă de agitaţie, în raionul Snagov s-au alcătuit încă 4 echipe artistice şi 3 brigăzi de agitaţie, iar în oraşul şi raionul Giurgiu încă 16 brigăzi artistice de agitaţie care desfăşoară o vie activitate.

In fiecare duminică, formaţiile artistice de tineret prezintă programe legate de lucrările de întreţinere a culturilor şi de recoltare, fac schimburi de experienţă.

In cursul lunii iulie, în satele şi comunele regiunii, tinerii vor organiza festivaluri, întreceri sportive, excursii etc.

Regiunea Stalin

Tinerii din comunele şi satele raionului Sighişoara întîmpină Festivalul Mondial al Tineretului întrecîndu-se în numeroase competiţii sportive.

In comuna Saschiz, s-au organizat concursuri de şah, tenis de masă, volei, fotbal, la care au fost antrenaţi aproape toţi tinerii din comună. La concursurile de atletism organizate între tinerii de la gospodăria agricolă de stat şi cea colectivă, au participat, de asemenea, 58 de tineri şi tinere.

In raionul Sighişoara au loc şi întreceri sportive între sate şi comune. Pînă în prezent, au participat la aceste întreceri 575 de concurenţi la concursurile de atletism, 238 la meciurile de fotbal şi 176 la cele de handbal. Fruntaşe în aceste întreceri sînt comunele Laslea, Noul Săsesc, Vînători şi Dumbrăveni.

Regiunea Suceava

In raionul Darabani, din regiunea Suceava, tinerii participă cu însufleţire la acţiunea de înfrumuseţare a satelor din raion. In comuna Baseu, prin muncă voluntară, tinerii au amenajat un parc în centrul satului, iar cei din comunele Baranca, Alba, Balinţi, Bivolu Mic şi altele au reparat 7 poduri, prestînd 426 de ore de muncă voluntară.

Concursurile sportive ale tineretului în cinstea Festivalului au cuprins 780 de tineri din raion, la diferite discipline.

Tinerii sportivi din satele Miorcani, Rădăuţi, Cotuşca şi altele au amenajat terenuri sportive, înzestrîndu-le cu piste. Totodată, 38 de echipe artistice din cadrul căminelor culturale din raion pregătesc şi prezintă programe închinate Festivalului Mondial al Tineretului de la Varşovia.

Noul sistem de plată pentru lucrările executate de S.M.T.-uri

P. GONZACENCO
şeful serviciului Plan-Financiar din Direcţia generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Plata în natură şi în bani pentru lucrările făcute de S.M.T. reprezintă compensarea cheltuielilor făcute de stat pentru înzestrarea şi dezvoltarea staţiunilor de maşini şi tractoare, în vederea extinderii mecanizării muncii pe ogoare.

Totodată, plata în natură a muncilor efectuate de către S.M.T.-uri reprezintă un important mijloc pentru stat de a crea rezerve de produse agricole care să asigure pîinea celor ce muncesc şi o bună aprovizionare a industriei cu materii prime agricole.

Potrivit sistemului de plată în natură introdus în anul 1949, gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole şi gospodăriile ţăranilor muncitori individuali plăteau în natură toate lucrările făcute de S.M.T., cu excepţia unor lucrări speciale, cum sînt desfiinţările, desfundările de terenuri pentru livezi, perdelele de protecţie, ca şi lucrările făcute pe terenurile cultivate cu legume şi plante medicinale.

Pentru fiecare cultură era aplicată o scară de tarife de plată diferite, în raport cu producţia obţinută la hectar. Cu cît producţia era mai mare, cu atît creştea şi cantitatea de cereale datorată de cultivatori S.M.T.-ului pentru lucrările executate.

Acest sistem de plată avea o serie de neajunsuri. Astfel, faptul că plata în natură se stabilea în funcţie de recolta obţinută la hectar, nu încuraja îndeajuns gospodăriile deservite de S.M.T.-uri în lupta pentru sporirea recoltei la hectar, deoarece orice spor de producţie însemna şi majorarea tarifului de plată.

De asemenea prin vechiul sistem de plată în natură, gospodăriile colective, întovărăşirile agricole şi gospodăriile ţăranilor muncitori individuali nu puteau să cunoască dinainte obligaţiile ce le aveau pentru lucrările executate de S.M.T.-uri. Efectuarea plăţii era îngreunată şi de faptul că mărimea recoltei — şi deci şi tarifele plăţii în natură — erau stabilite pe baza coeficienţilor de evaluare a recoltei la hectar existenţi în plan şi nu după recolta strînsă de fapt şi înmagazinată în gospodărie.

Dar cel mai însemnat neajuns era acela că la stabilirea tarifelor ce trebuiau plătite în natură S.M.T.-ului nu se ţinea seama dacă gospodăria respectivă a obţinut o recoltă mai bună datorită calităţii superioare a lucrărilor executate de S.M.T. sau datorită, în mare măsură, vredniciei şi priceperii cultivatorilor înşişi. Or, se ştie că recoltele obţinute depind nu numai de felul cum lucrează mecanizatorii, ci şi de felul în care cultivatorii aplică regulile agrotehnice înaintate, de investiţiile suplimentare pe care aceştia le fac prin folosirea de îngrăşăminte, seminţe selecţionate etc.

Pentru toate aceste motive, prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 735/955 a fost introdus un nou sistem de plată în natură şi în bani a lucrărilor executate de către S.M.T.-uri. Potrivit noului sistem, **începînd din vara aceasta, tarifele de plată în natură nu mai cresc în raport cu producţia obţinută la hectar, ci sînt fixe, diferenţiate pe zone şi pe categorii de gospodării.** Astfel, pentru cereale, floarea-soarelui, fasole, rapiţă, in şi cînepă, lucerna, trifoi etc., teritoriul ţării a fost împărţit în 5 zone diferite, potrivit condiţiilor specifice de climă şi sol.

Condiţii diferite de climă şi sol se întîlnesc chiar în cadrul aceleeaşi regiuni. Astfel, în regiunea Arad, în raionul Sînnicolau Mare, unde cele mai multe comune au condiţii deosebit de favorabile pentru producţia cerealelor, se vor aplica tarife mai ridicate de plată în natură decît în unele comune din raionul Gurahonţ cum sînt Moneasa şi Zimbru, care au pămînturi pe locuri mai înalte şi unde condiţiile pentru producţia de cereale sînt mai puţin favorabile.

In ceea ce priveşte producţia de sfeclă, cartofi şi bumbac, comunele ţării noastre sînt grupate în 3 zone, diferenţiate tot după condiţiile naturale de dezvoltare a acestor culturi, prin tarife de plată deosebite.

In felul acesta, noile tarife fixe de plată în natură ţin seama de varietatea condiţiilor naturale favorabile sau mai puţin favorabile pentru producţia agricolă din fiecare comună a ţării.

Gospodăriile colective beneficiază de o reducere a plăţii de 20 la sută, întovărăşirile agricole de o reducere de 10 la sută, iar asociaţiile simple de producţie agricolă de o reducere de 5 la sută faţă de tarifele stabilite pentru gospodăriile individuale.

Trebuie îndeosebi subliniat că noile tarife de plată în natură sînt mai reduse decît cele vechi, în medie cu peste 10 la sută.

Cu cît producţiile sînt mai mari, cu atît reducerea tarifului este mai însemnată. Astfel, la cultura grîului, în zona I, deci zona cu tariful cel mai ridicat, pentru o producţie de 1.600 kg la ha gospodăriile colective vor avea de plătit în natură cu 41,82 la sută mai puţin faţă de vechiul tarif, după cum reiese din următorul tablou:

DENUMIREA LUCRARILOR	Tarif vechi kg la hectar	Tarif nou kg la hectar	% de reducere
Dezmiriştit	16,5	13	11,22
Arături pentru însămînţări toamna	100	77	23,00
Grăpat	6	4,5	25,00
Semănat	38	26	31,58
Secerat-legat	148	59	60,14
Total pe ciclu de lucrări	308,5	179,5	41,82

Şi mai însemnate sînt reducerile acordate la culturile de cartofi şi porumb. Să luăm, bunăoară, o gospodărie colectivă din raioanele Sf. Gheorghe sau Buhuşi, care se găsesc în zona I (avînd tarifele de plată cele mai ridicate). După vechiul sistem de plată, pentru o producţie de cartofi de 13.000 kg la hectar, gospodăria colectivă ar fi trebuit să plătească pentru întregul ciclu de lucrări 1.800 kg. Conform noului sistem de plată, pentru aceeaşi producţie, gospodăria va datora numai 903 kg de cartofi.

Pentru ca oamenii muncii de pe ogoare să beneficieze într-o cît mai mare măsură de aceste înlesniri, noile tarife se vor aplica nu numai pentru lucrările ce urmează a se executa de către S.M.T.-uri de aci înainte, ci pentru toate lucrările ce au fost efectuate pentru recolta anului acesta, lucrări ce vor fi plătite după strîngerea recoltei 1955, din producţia obţinută.

După cum se vede, avantajele noului sistem de plată în natură a muncilor executate de S.M.T. sînt cu atît mai mari pentru producători, cu cît ei îşi lucrează mai bine pămîntul şi obţin recolte mai bogate, întregul surplus rămînîndu-le lor.

Totodată, pentru a se încuraja folosirea mijloacelor mecanizate pe scară tot mai largă, prin noul sistem de plată în natură, **au fost reduse tarifele la anumite lucrări de o deosebită însemnătate agrotehnică.** Astfel, tarifele pentru executarea ogoarelor de toamnă au fost reduse la acelaşi nivel cu cele pentru arături de primăvară. Au fost reduse mult şi tarifele de plată pentru secerat-legat. Iar pentru a se încuraja strîngerea şi pregătirea la timp a furajelor, lucrările făcute de S.M.T.-uri în acest scop beneficiază de o reducere de 25 la sută faţă de celelalte culturi.

Noul sistem de stabilire a plăţii în natură pe baza unor tarife fixe la hectar creează condiţii mai bune şi pentru desfăşurarea operaţiilor legate de stabilirea debitelor de plată şi încasare a plăţii în natură. Conform vechiului sistem de plată, se irosea mult timp pentru evaluarea recoltei, pentru stabilirea categoriei de recoltă la hectar, întocmirea diferitelor situaţii statistice etc., lucrări care răpeau mult timp agronomilor de sector din S.M.T.-uri, sustrăgîndu-i de la îndatoririle lor.

Colectivul de contabili din S.M.T.-uri va putea acum stabili singur debitele de plată în natură pe care să le comunice din timp gospodăriilor deservite.

Noul sistem de plată în natură pentru muncile prestate de S.M.T.-uri constituie o dovadă în plus a sprijinului permanent pe care partidul şi guvernul îl dau ţărănimii muncitoare în lupta pentru ridicarea agriculturii noastre pe o treaptă superioară, pentru continua sporire a producţiei agricole vegetale şi animale.

Carnet cultural

Expoziţia volantă „Pentru combaterea dăunătorilor culturilor"



Ţăranii muncitori din satele Capăt, Hitiaş, Sîrbova, Racoviţa, precum şi din alte sate şi comune ale raionului Lugoj, au putut vizita în ultimul timp o instructivă expoziţie volantă, organizată de conducerea muzeului raional Lugoj pe tema combaterii dăunătorilor culturilor.

Expoziţia numără 20 de planşe cu buruienile dăunătoare culturilor. Aceste planşe sînt însoţite de texte care explică cum se înmulţeşte fiecare buruiană, ce pagube aduce şi care sînt mijloacele de combatere a ei.

O serie de planşe înfăţişează buruieni parazite, cum ar fi torţelul, care atacă trifoiul şi lucerna, sau lupoaia, care atacă floarea-soarelui, cînepa şi tutunul.

Expoziţia stă în fiecare sat cîte o săptămînă, pentru ca ţăranii muncitori să o poată vizita pe îndelete, primind toate lămuririle necesare. Pînă în prezent, peste 1.500 de ţărani muncitori au vizitat această expoziţie care le este de mare folos în lupta pentru combaterea dăunătorilor din culturi.

Concursul „Iubiţi cartea"



Concursul „Iubiţi cartea", organizat de C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor, a stîrnit un viu interes în rîndul tinerilor ţărani muncitori din comuna Riciu, regiunea Cluj.

Pentru pregătirea şi urmărirea desfăşurării concursului, în această comună s-a constituit o comisie formată din membrii colectivului bibliotecii, profesori şi cititori fruntaşi.

Concursul „Iubiţi cartea" este popularizat în adunările generale ale tineretului, la căminul cultural, prin afişe şi articole la gazeta de perete. Comisia comunală a amenajat vitrine cu cărţile ce trebuie citite în cadrul concursului. De asemenea, pe lîngă bibliotecă s-a organizat un cerc de citit în cadrul căruia în fiecare săptămînă se vor face recenzii şi se vor discuta cărţile citite.

Numeroşi tineri s-au şi înscris să participe la concurs. Printre aceştia, sînt tinerii ţărani muncitori Aurel Bojan, Dumitru Poptămaş, Avram Biro şi alţii.

ŞTIINŢA ŞI TEHNICA AGRICOLĂ

Recolte sporite de seminţe de trifoi cu ajutorul albinelor

Albinele pot juca un rol important în sporirea recoltelor de trifoi pentru sămînţă. După cum se ştie însă, albinelor nu le prea plac florile de trifoi, pentru că din ele nectarul se extrage foarte greu. Pentru sporirea producţiei seminţelor de trifoi şi a producţiei de miere, apicultorii din regiunea Kiev au organizat „dresajul" albinelor. Metoda lor este ingenioasă: în epoca înfloririi trifoiului, ei dau albinelor sirop de zahăr căruia i se adaugă aroma de flori de trifoi. Siropul acesta se prepară în felul următor: un kilogram de zahăr tos se dizolvă într-un litru de apă fiartă. Dimineaţa, se pun în sirop circa 200 de flori de trifoi, curăţite de corola verde, după care borcanul se ţine închis 2—3 ore, timp în care siropul capătă mirosul florilor. Cantitatea aceasta ajunge pentru 20 de familii de albine. Siropul se dă albinelor dimineaţa, cu 2—3 ore înainte de zbor. Stupii cu albine se aşează la distanţa de 1 km de cîmpul de trifoi. S-a observat că dresate astfel albinele nu culeg numai polenul, ci şi nectarul florilor.

Metoda aceasta, care trebuie aplicată numai familiilor viguroase de albine, a dat următoarele rezultate în colhozul „Malenkov": în anul 1954, producţia efectivă de sămînţă de trifoi obţinută cu ajutorul dresajului de albine a fost de 150 kg la hectar, faţă de 110 kg la hectar cît s-a obţinut pe alte parcele, fără dresaj. De asemenea, în zilele cînd li se dădea acest sirop cu miros de trifoi albinele aduceau 0,5—1,8 kg de miere, iar în zilele cînd nu li se dădea acest sirop, 0,1—0,3 kg.

Folosind energia vîntului

Multe colhozuri din regiunea Poltava — R.S.S.U. — folosesc vîntul, una din importantele surse energetice, pentru mecanizarea lucrărilor care necesită un mare volum de muncă în creşterea animalelor. Savanţii şi constructorii sovietici au dat agriculturii o serie de motoare şi agregate eoliene cu diferite destinaţii: agregate eoliene pentru ridicarea apei la înălţime — V.P.-3, D.D.K-1, U.T.V.-5, motoare eoliene U.V.D.-8, V.U.D.-10, D.-12 pentru folosirea complexă în secţiile unde se pregătesc nutreţurile etc.

Cu ajutorul unui motor eolian se poate mecaniza complet prelucrarea nutreţurilor grosiere şi măcinatul boabelor; de asemenea, un motor eolian poate asigura adăpatul mecanizat al animalelor, dacă debitul fîntînii corespunde randamentului maxim al instalaţiei.

In regiunea Poltava, unde viteza medie anuală a vîntului este de 5,2 m pe secundă, motoarele eoliene T.V.-8 şi T.V.-5 pot lucra cîte 6.000 de ore pe an, adică 70 la sută din timp. Multe colhozuri din regiunea Poltava folosesc agregatul eolian de tip 2 U.N.D.I.M.-D-10, cu ajutorul căruia se execută cele mai variate munci în sectorul zootehnic.

Din experienţa gospodăriilor colective fruntaşe

Cum este organizată munca în brigada noastră de producţie

MIŞU BARAC
brigadier la G.A.C. „Filimon Sîrbu", satul Călăraşii Vechi raionul Călăraşi

Cu cîteva săptămîni în urmă, brigada noastră de producţie a primit drapelul de brigadă fruntaşă în întrecerea socialistă ce se desfăşoară între cele 4 brigăzi de cîmp ale gospodăriei noastre colective. Tare mult ne-am bucurat în ziua aceea. Reuşisem, în sfîrşit, s-o luăm înaintea brigăzii întîi condusă de priceputul brigadier Aur Baicu. Noi, cei din brigada a II-a, ştiam însă că nu-i atît de uşor de păstrat titlul de fruntaş în gospodăria noastră în care muncesc colectivişti harnici, conduşi de brigadieri ca Aur Baicu, Leon Baicu sau Constantin Baicu. De aceea, ne-am hotărît ca, în viitor, să ne organizăm munca şi mai temeinic, în aşa fel încît să obţinem rezultate şi mai bune şi să păstrăm astfel drapelul vreme cît mai îndelungată.

Străduinţa noastră a dat rezultate bune. Cu cîteva zile înainte de a începe recoltatul orzului, brigada pe care o conduc reuşise să termine praşila a III-a la porumb şi praşila a II-a la bumbac şi sfeclă de zahăr în vreme ce brigada I mai avea de praşit 6 ha, iar brigăzile a III-a şi a IV-a cîte 10 ha, fiecare, din aceste culturi. Şi, astfel, drapelul de fruntaş a fost păstrat mai departe de brigada noastră.

Succesele dobîndite de noi în întrecerea cu celelalte brigăzi se datoresc în cea mai mare măsură organizării temeinice a muncii în cadrul brigăzii. Este ştiut că buna organizare a brigăzilor are o mare însemnătate în întărirea şi dezvoltarea gospodăriei, în sporirea producţiei vegetale şi animale, precum şi în îmbunătăţirea necontenită a nivelului material şi cultural al colectiviştilor. La alcătuirea brigăzilor, în gospodăria noastră, s-a ţinut seama, de sigur, ca acestea să aibă pe cît posibil forţe de muncă egale. In acelaşi timp, bazîndu-ne pe experienţa anilor trecuţi, noi am căutat, pe cît posibil, ca brigăzile să fie alcătuite şi după felul în care sînt grupate gospodăriile membrilor. Aşa de exemplu, colectiviştii din brigada condusă de mine au gospodăriile înşirate de-a lungul a patru uliţe, în aceeaşi parte a satului. De acest lucru am ţinut seama şi la alcătuirea echipelor, fiecare echipă cuprinzînd, în măsura în care a fost posibil, colectivişti din familii înrudite şi cu gospodării situate pe aceeaşi uliţă. Datorită acestui fapt, mobilizarea la lucru a colectiviştilor din brigadă se face mult mai uşor.

O mare însemnătate pentru buna desfăşurare a muncii în cadrul brigăzii, pentru folosirea raţională a braţelor de lucru, întărirea disciplinei în muncă şi cointeresarea membrilor de a munci mai bine în scopul obţinerii de recolte mari o are şi organizarea brigăzii pe echipe. Ţinînd seama de acest lucru, eu am căutat ca şefii de echipă să fie aleşi dintre oamenii cei mai pricepuţi şi mai harnici, care se bucură de încrederea şi dragostea colectiviştilor. Echipelor le sînt repartizate parcele separate din fiecare cultură prăşitoare, întrucît acestea, spre deosebire de culturile păioase, cer un număr mai mare de braţe de muncă pentru executarea lucrărilor de întreţinere. De asemenea, ca să se poată şti cît şi cum a muncit fiecare membru din echipa respectivă în întreaga perioadă de lucru, şeful echipei repartizează fiecăruia cîte un număr anumit de rînduri din fiecare cultură prăşitoare, astfel că în fiecare moment se poate şti care sînt colectiviştii fruntaşi în muncă.

Experienţa colhoznicilor sovietici, ca şi experienţa dobîndită de gospodăriile colective fruntaşe din ţara noastră, ne învaţă că munca unei brigăzi nu trebuie să se desfăşoare la întîmplare, ci numai după un plan bine chibzuit, întocmit pe baza sarcinilor ce-i revin din planul de producţie al gospodăriei. Despre un brigadier se poate spune că are în seama lui o mică gospodărie colectivă pentru care răspunde: pămînt, vite, unelte, clădiri, furaje etc. Dacă gospodăreşte şi foloseşte cu pricepere aceste bunuri care îi sînt încredinţate atunci activitatea brigăzii sale va fi cu mult mai rodnică. De aceea, pe lîngă planul de producţie anual, brigada noastră îşi întocmeşte lunar şi un plan de muncă pe baza căruia se desfăşoară activitatea de zi cu zi a brigăzii, un plan care este cunoscut de toţi colectiviştii care lucrează în brigadă. Cunoscînd planul şi însemnătatea lui pentru obţinerea unei producţii sporite, membrii brigăzii vor putea să contribuie cu toate puterile lor la lupta pentru îndeplinirea lui.

Nu de mult eu am întocmit, cu ajutorul şefilor de echipă, planul de lucru al brigăzii pe luna iulie, plan în care am prevăzut felul lucrărilor, timpul în care se va executa fiecare lucrare, cine o execută, mijloacele care trebuie folosite şi cine răspunde de executarea ei la timp. Intrucît în această perioadă muncile de strîngere a recoltei se împletesc strîns cu cele de întreţinere a culturilor, ne-am străduit să repartizăm cît mai bine oamenii şi atelajele brigăzii. In acest scop, în planul de lucru am prevăzut ca în răstimpul de la recoltarea orzului pînă la recoltarea grîului să folosim cea mai mare parte din forţa de muncă la executarea praşilei a IV-a la porumb şi a praşilei a III-a la bumbac şi sfeclă de zahăr. In felul acesta, brigada noastră va putea executa la timp lucrările de întreţinere a culturilor, iar în perioada recoltatului şi treieratului grîului, va avea posibilitate să-şi concentreze forţele spre strîngerea recoltei în cele mai bune condiţii.

Buna desfăşurare a muncii în brigadă depinde în mare măsură şi de felul cum brigadierul îndrumă pe colectivişti. El este dator să fie mereu pe teren în mijlocul colectiviştilor, să le controleze munca, să le dea sfaturi şi să ia măsuri de îndreptare, acolo unde lucrurile merg prost. Din lipsa de preocupare a şefilor de echipă, în brigada noastră s-a întîmplat uneori ca unii membri, în goană după norme mari, să facă lucrări de proastă calitate. Aşa, de pildă, colectivistul Gheorghe Marin din echipa condusă de Dumitru Mihai, lucrînd la răritul sfeclei de zahăr, lăsa plantele la distanţă de 7—8 cm, în loc de 15—20 cm, cum recomandă agrominimul. Aflîndu-mă pe cîmp, am luat de îndată măsuri de îndreptare, arătînd colectiviştilor că nu putem dobîndi o recoltă de 30.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar aşa cum ne-am angajat, dacă nu vom face toate lucrările de întreţinere după recomandările ştiinţei agrotehnice. Pe lîngă aceasta, înainte de a începe o lucrare în cîmp, noi ţinem acolo, la locul de muncă, o scurtă consfătuire de producţie, în care eu arăt colectiviştilor cum este mai bine să lucrăm, pentru a dobîndi producţii cît mai mari.

De asemenea, eu mă îngrijesc în permanenţă de aplicarea justă a normelor şi de ţinerea corectă a evidenţei muncii efectuate de membrii brigăzii, pentru că nici unul din ei să nu fie nedreptăţit. In această muncă sînt ajutat de şefii de echipă şi de socotitorul gospodăriei. Aplicarea justă a normelor, ţinerea la zi a evidenţei muncii au făcut ca membrii din brigada noastră să participe întotdeauna la lucru în proporţie de aproape sută la sută.

De mare ajutor în munca noastră ne este şi organizarea întrecerii socialiste pe echipe. Săptămînal, echipa care a mobilizat cel mai mare număr de oameni la lucru, care a făcut lucrările la timp şi de bună calitate, primeşte drapelul de echipă fruntaşă.

In curînd în gospodăria noastră va începe marea bătălie a recoltării grîului. Pentru a strînge belşugul recoltei din acest an la timpul cel mai potrivit şi în aşa fel încît să nu se piardă nici un bob, noi sîntem hotărîţi să muncim cu toată însufleţirea, cu toate forţele şi mijloacele care ne stau la îndemînă.

SFATUL ZOOTEHNISTULUI

Creşterea puilor în colonii de vară

Creşterea puilor în bune condiţii reprezintă chezăşia îndeplinirii la timp a planului atît la producţia de ouă, cît şi la producţia de carne de pasăre.

După faza de puiernită, se recomandă ca puii să fie crescuţi în colonii de vară, adică în coteţe portative pe cîmp, începînd de la vîrsta de 2 luni.

Spre deosebire de creşterea puilor în padocuri închise, creşterea lor în colonii de vară oferă unele avantaje, cum sînt: o mai rapidă dezvoltare corporală, o intensificare a dezvoltării organelor interne, care are ca urmare apariţia precocităţii la puici, adică a ouatului devreme, precum şi o reducere cu cel puţin 30 la sută a furajelor concentrate ce se dau obişnuit, deci o importantă economie de hrană.

In ţara noastră sînt numeroase gospodării agricole de stat, ca Aradul Nou, regiunea Arad, Stupini, regiunea Stalin, sau Floreşti-Focşani, care, folosind coteţele de vară pentru creşterea puilor de la 2—6 luni, au obţinut sporuri mari în greutatea puilor şi au înregistrat foarte mici pierderi prin mortalitate. Ca urmare, la aceste gospodării, puicile au început ouatul de la 5 luni, continuîndu-l fără întrerupere în halele de ouat.

Pentru a creşte pui în colonii, este nevoie în primul rînd de coteţe mobile. Aceste coteţe se pot face din lemn sau alte materiale locale. Ele trebuie prevăzute cu roţi, tălpici de lemn sau se pot sprijini prin pereţii laterali direct pe pămînt. Principalul element de care trebuie să se ţină seama la construcţie este acoperişul. El trebuie să fie trainic şi să nu permită pătrunderea apei de ploaie.

Coteţele se aşază pe cîmpuri de lucernă sau trifoi; de asemenea ele pot fi mutate pe arii după treier, sau pe locuri de pe care s-au recoltat legumele.

Pentru a obţine rezultatele dorite atît în ce priveşte greutatea corporală a tineretului, cît şi începerea ouatului mai de vreme, trebuie ţinut seama şi de anumite însuşiri ale raselor de pui. Puii de rasă Leghorn sînt foarte precoci, iar cocoşeii devin agresivi prematur neliniştind puicile şi împiedicîndu-le să se dezvolte normal; de aceea, ei se separă chiar de la introducerea lor în coteţele mobile.

Separarea cocoşeilor din celelalte rase se va face de la 4 luni, cînd are loc şi clasarea pentru alegerea stocului de prăsilă.

Creînd puicilor bune condiţii de adăpostire şi de îngrijire, ele încep să ouă chiar după 5 luni de viaţă. Imediat după aceasta, se vor aduce pe cîmp şi cuibarele-capcană, care se vor instala lîngă coteţe. Puicile se obişnuiesc repede să ouă aci. La aceasta trebuie să contribuie însă şi îngrijitoarea, ea avînd datoria să nu lase puicile să se obişnuiască să ouă prin buruieni.

Mutarea coteţelor în alt loc se face după circa 15 zile, în care timp iarba a fost suficient folosită. Coteţele trebuie transportate la cel puţin 100 m de vechiul loc, cunoscînd că 1 ha de teren este necesar pentru 1.000 pui.

Puii pot fi ţinuţi în colonii de vară pînă pe la mijlocul lunii octombrie, înainte ca temperatura să coboare sub 10 grade C. La sfîrşitul acestei perioade, se va face clasarea finală a puilor şi repartizarea tinerelor păsări în halele de ouat.

Practica a dovedit că, cu cît perioada de creştere a puilor în colonii de vară este mai lungă cu atît păsările cresc mai sănătoase şi mai productive, fapt care aduce după sine mari venituri gospodăriilor crescătoare de păsări.

Dr. A. PADURARU
Institutul de Cercetări Zootehnice Bucureşti.

Vești de la corespondenți

O nouă asociație simplă viticolă

Țăranii muncitori din comuna Bîrnova, raionul Iași, sînt vechi și pricepuți cultivatori de viță de vie. Nu de mult, o bună parte dintre ei s-au hotărît să se asocieze pentru a produce împreună materialul săditor altoit de care au nevoie pentru a-și extinde viile și pentru a umple golurile din viile vechi.

In această asociație simplă de producție au intrat 25 de țărani muncitori, care și-au propus să realizeze 31.000 de butași altoiți de bună calitate.

Ca președinte al comitetului de conducere al asociației a fost ales țăranul muncitor Ion Iliescu, iar ca membri Vasile Cantea, N. Samson, Vasile Budeanu și alții.

Joe Lenter

La stîna cooperatistă din Budieni

In primăvara acestui an, un număr de 180 de țărani muncitori din comuna Budieni, raionul Tg. Jiu, au pus bazele unei stîni cooperatiste. Ei au adus aici un număr de 600 de oi, dintre care 300 mulgătoare, care sînt bine îngrijite și hrănite.

Intr-un timp scurt, membrii stînei au predat cota de brînză cuvenită statului pe întreg anul. De asemenea, cu aprobarea membrilor, conducerea stînei, al cărei responsabil este Constantin Munteanu, a vîndut Agevacoopului, la preț de achiziții, cantitatea de 160 kg. de brînză.

I. Sbîrciog

Valorifică produse pe piețele orașului

Membrii gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Boldu, regiunea Ploești, aduc o importantă contribuție la aprovizionarea cu produse alimentare a oamenilor muncii din orașele Ploești și Rîmnicu Sărat. Pînă acum cîteva zile, colectiviștii au valorificat pe piețele acestor orașe zarzavaturi în valoare de peste 6.500 lei, 265 de miei și peste 580 kg. de telemea.

Pentru ca aceste produse să ajungă repede și proaspete pe piețele orașelor, colectiviștii din gospodăria colectivă din comuna Vîlcele, comună vecină cu Boldu, i-au ajutat pe cei din Boldu, transportîndu-le produsele la oraș cu camionul gospodăriei lor.

Gheorghe Mărgărit

In sprijinul țăranilor muncitori

Una din formele prin care statul nostru democrat-popular vine în sprijinul țăranilor muncitori este acordarea de credite prin Banca agricolă de stat. Bunăoară, în raionul Muscel sînt mulți țărani muncitori care, cu ajutorul creditelor luate prin filiala Băncii agricole din Cîmpulung și-au cumpărat animale de muncă și de producție, unelte agricole etc.

Ținînd seama de cerințele mereu crescînde ale țăranilor muncitori, volumul de credite pe trimestrul al II-lea al filialei Băncii agricole din Cîmpulung a fost mărit cu 180 la sută față de cel din trimestrul I. Acest lucru a dat posibilitate filialei să acorde credite la un număr mai mare de țărani muncitori. Astfel, numai în cursul lunilor aprilie și mai au fost aprobate 68 de cereri pentru împrumut.

Țăranii muncitori Trandafir I. Zaharia, din întovărășirea zootehnică Lerești, Stelian I. M. Cosma, din întovărășirea zootehnică din Rucăr, și țăranul muncitor I. N. Falcă, tot din comuna Rucăr, raionul Muscel, și-au cumpărat fiecare cu banii împrumutați de la Bancă cîte o vacă, iar țăranul muncitor D. N. Pătrașcu, din comuna Rădești, cu suma de bani împrumutată de la stat, și-a reparat grajdul de vite.

Aurel Anchidin

Buna întreținere a culturilor — chezășie a obținerii de recolte bogate

Au rămas în urmă cu prășitul bumbacului

Și anul acesta, în raionul Slobozia din regiunea București se cultivă mari suprafețe cu bumbac. Știind din experiența anilor trecuți cît de mult fură buruienile din recolta de bumbac, numeroși cultivatori din acest raion au trecut din timp la executarea lucrărilor de prășit. Un bun exemplu dau colectiviștii și întovărășiții din comunele Ciochina, Perieți și Munteni Buzău, care au prășit pînă acum bumbacul de trei ori. Și țăranii muncitori individuali din comunele Mărculești, Borduşelu, Perieți, Munteni Buzău și Bucur întrețin bine culturile de bumbac, în prezent fiind pe terminate cu cea de a III-a prașilă.

Dar, așa cum glăsuiește un vechi proverb de al nostru, „cu o floare nu se face primăvară".

După cum se știe, pînă la 1 iulie prașila a III-a la bumbac ar fi trebuit să fie terminată. Suprafața cultivată cu bumbac în raionul Slobozia, care în momentul de față este năpădită de buruieni, e de cîteva ori mai mare decît cea pe care au fost executate prașilele I, a II-a și a III-a. Sînt comune în acest raion unde nu a început nici măcar prașila a II-a, iar altele unde abia acum se prășește bumbacul pentru prima oară.

In comuna Grivița, buruienile au crescut mai înalte decît plantele de bumbac, amenințînd să le înăbușe. Aceasta dovedește că, de cînd au executat însămînțatul, mulți cultivatori nici n-au mai dat prin lanurile de bumbac pentru a face lucrările de rărit, buchetat etc. Aceeași situație există și în comunele Ciulnița, Andrășești, Smirna, Slobozia ori Valea Ciorii, unde abia a început prașila I. Nici în comunele Căzănești, Sudiți, Traianu, Cosîmbești, Gh. Doja, Reviga și Scînteia situația nu este mult mai bună.

Această stare de lucruri se datorește faptului că în comune ca cele de mai sus și în altele, cultivatorii sînt călăuziți încă de greșita concepție că bumbacul nu trebuie prășit decît cel mult de două ori. Deși cunosc bine această situație și știu că fiecare prașilă dată în plus înseamnă un spor de multe zeci de kilograme de bumbac la fiecare hectar, organele agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare comunale nu au desfășurat și nu desfășoară nici acum o muncă susținută de lămurire pentru combaterea acestor păreri și pentru introducerea metodelor înaintate de întreținere a bumbacului. Cît de folositor ar fi fost în acest scop să se popularizeze experiența fruntașilor din raion, care, prășind bumbacul de cîte 4—5 ori, au obținut recolte foarte bogate, realizînd mari venituri. Dar nici chiar acest lucru, atît de simplu, nu s-a făcut.

Mulți dintre inginerii și tehnicienii de la punctele agricole și de la comune, cărora le revine în primul rînd sarcina de a lupta pentru introducerea unei agrotehnici superioare, nu dau importanța cuvenită culturilor de bumbac. Unii dintre ei nici nu știu ce suprafețe au fost însămînțate cu bumbac în comunele de care răspund. Așa este cazul cu tehnicienii Gheorghe Cucu, de la punctul agricol din Grivița, Dumitru Serghie din Valea Ciorii, Cristian Anghel din Căzănești, ing. Constantin Boloșină din comuna Scînteia și cu tehnicienii comunali Stan Mihail din comuna Cosîmbești și Iosif Ion din comuna Gh. Doja.

In loc să fie mai tot timpul pe teren cercetînd culturile și dînd oamenilor, pe loc, îndrumările agrotehnice de care au nevoie, acești tovarăși își găsesc de lucru numai prin birouri, neglijînd activitatea practică.

Aceeași lipsă se manifestă și la secția agricolă a sfatului popular raional, care nu urmărește activitatea tehnicienilor de la punctele agricole și a celor de la comune. La secția agricolă a sfatului popular raional nu există nici măcar un plan concret de muncă în care să se precizeze cine anume răspunde de îndrumarea întreținerii culturilor de bumbac și termenele de executare a diferitelor lucrări.

— Oamenii sînt ocupați cu recoltatul — așa obișnuiesc să spună atît inginerii de la raion cît și unii tehnicieni de la punctele agricole și de la comune atunci cînd vine vorba de situația prășitului la bumbac.

Despre ajutorul pe care l-ar putea da la prașitul bumbacului cele trei S.M.T.-uri din raion: Andrășești, Grivița și Slobozia, care sînt dotate cu un utilaj bogat pentru executarea prășitului mecanic, nu prea vorbește însă nimeni. S.M.T.-urile nu s-au îngrijit să contracteze astfel de lucrări, iar secția agricolă raională nu găsește de cuviință să intervină pentru ca utilajul prețios de care ele dispun să nu stea nefolosit.

Nici la gospodăria agricolă de stat Andrășești mijloacele mecanizate nu sînt folosite din plin la prășit. In timp ce la gospodăria agricolă de stat din Mărculești, unde mașinile sînt folosite din plin, bumbacul a fost buchetat și pînă acum au fost executate trei prașile pe întreaga suprafață de 350 ha, la G.A.S. Andrășești nici prașila a II-a încă nu a fost complet terminată. Cu toate că gospodăria dispune de 6 tractoare V.T.Z. cu cultivatoare suspendate, prașila I a fost executată cu mijloace mecanizate numai pe o suprafață ce reprezintă abia 14 la sută din tarlalele cultivate cu bumbac.

Timpul este foarte înaintat. Nu mai e mult și plantele de bumbac vor înflori și rodi. Se impune, deci, ca în raionul Slobozia să se facă o serioasă cotitură în muncă în ceea ce privește prășitul bumbacului. Inginerii și tehnicienii agronomi de la secția agricolă raională, ca și cei de la punctele agricole și comune, trebuie să privească cu toată răspunderea această problemă. Ei au datoria să se afle permanent pe teren, printre cultivatorii de bumbac, pentru a-i lămuri să facă prașilele la timp și bine, pentru a veghea ca mijloacele mecanizate să fie folosite cu maximum de randament.

Numai prășind culturile la timp, pentru a asigura plantelor condiții bune de dezvoltare, cultivatorii de bumbac din cuprinsul raionului Slobozia vor putea obține o recoltă bogată, punînd la dispoziția industriei noastre textile cantități cît mai mari de „aur alb" și realizînd astfel venituri mari.

I. LEȘEANU

Au lichidat practicile învechite

Comunele Buda, Slobozia, Colonești, Crălești și Stănișești sînt fruntașe pe întreg raionul Zeletin la întreținerea culturilor. Făcînd la timp prașilele I și a II-a, țăranii muncitori din aceste comune prășesc acum pentru a treia oară porumbul, floarea-soarelui, sfecla furajeră și alte culturi prășitoare.

Ca un rezultat al muncii de îndrumare agrotehnică ce se desfășoară aci, țăranii muncitori din aceste comune au părăsit complet metoda rărițatului și mușuroitului. Exemplul lor ar trebui urmat și de țăranii muncitori din comunele Răchitoasa, Motoșeni și Podu Turcului, unde aceste metode dăunătoare se practică încă, pricinuind pagube de recolte.

C. Predescu
corespondent

A treia prașilă

Dornici să obțină recolte cît mai mari la hectar, țăranii muncitori din comuna Cîndești, raionul Buhuși, muncesc cu rîvnă la întreținerea culturilor de porumb, sfeclă de zahăr, cartofi, floarea-soarelui și altele.

Indată după terminarea prașilei I pe cele 654 ha. cu porumb, 45 ha. cu sfeclă de zahăr și pe cele peste 500 ha cu cartofi, ei au început prașila a II-a, pe care dau zor s-o termine înainte de începerea recoltatului.

O parte dintre țăranii muncitori, cum sînt Ion Sîrbu, Ion Simion și Gheorghe Ștefan Asmarandei, au reușit să termine și prașila a III-a la porumb, sfeclă de zahăr și cartofi.

Tache Vasilache
corespondent

Cu mijloace mecanizate

La gospodăria agricolă de stat Fetești, mașinile agricole sînt folosite din plin, ceea ce a adus muncitorilor și tehnicienilor de aci succese de seamă și în lupta pentru o cît mai bună îngrijire a culturilor. Prașila I, a II-a și o parte din prașila a III-a a culturilor de cîmp au fost făcute cu mijloace mecanizate.

O dată cu aceste lucrări, mecanizatorii și tehnicienii din gospodăria de stat Fetești au reușit să efectueze cu ajutorul cultivatoarelor suspendate trei prașile mecanice în parcelele 1 și 2 din pepinieră.

In aceste munci s-au evidențiat tovarășii Nicolae Ion, mecanic de secție, Nicolae Moga, șeful brigăzii de tractoare, și Constantin Popescu, brigadier pomicol.

Gh. Niculescu
corespondent

In întrecere

Antrenați în întrecerea socialistă și membrii gospodăriei agricole colective din comuna Unțești, raionul Bîrlad, lucrează cu însuflețire la întreținerea culturilor.

Astfel, pînă în ziua de 2 iulie ei au reușit să termine a doua prașilă la cele 60 hectare însămînțate cu porumb, 18 hectare cu floarea-soarelui, 10 hectare cu sfeclă de zahăr și alte culturi.

In dorința de a obține recolte cît mai mari, în ziua de 4 iulie au început prașila a treia la porumb și sfecla de zahăr.

Fruntași în muncile de întreținere a culturilor sînt colectiviștii: Jianu Ion, Buzatu Gh., Costache Rusu și alții din brigada de cîmp.

Constantin Bălan
corespondent

După metode agrotehnice

Oameni harnici și pricepuți, colectiviștii din Mădăraș, raionul Salonta, știu din propria lor experiență ce sporuri mari de recoltă aduce buna întreținere a culturilor. De aceea ei își îngrijesc culturile cu stăruință și după metode înaintate.

Astfel, întreaga suprafață cultivată cu sfeclă de zahăr și furajeră a fost prășită a treia oară, iar pe cele 90 hectare cultivate cu porumb s-au executat cîte două prașile mecanice și două manuale.

Stîrpirea buruienilor nu este însă singura măsură pe care colectiviștii din Mădăraș au luat-o pentru a-și asigura belșug de roade. Ei au aplicat polenizarea suplimentară pe o suprafață de 10 ha de secară, iar pe o parte din suprafața cultivată cu porumb au împrăștiat îngrășăminte azotoase suplimentare.

Intre brigăzile și echipele care lucrează la întreținerea culturilor, se desfășoară o însuflețită întrecere. In frunte s-au situat pînă în prezent brigada a treia condusă de Ioan Hașaș și echipele conduse de Ioan Isai și Ioan Nuț din brigada a II-a.

PE OGOARELE COLECTIVEI DIN TRAIAN-BRĂILA

La plantatul de vară al cartofilor

— Cartofi puși în iulie?! Cine de prin părțile noastre a mai auzit una ca asta? Hm!... Și poți trage nădejde c-om mînca la iarnă iahnie făcută din ei?

In timp ce vorbea așa, colectivistul Niculae Abăseacă privea puțin încruntat spre inginerul agronom Petre Boboc, șeful punctului agricol din comuna Traian, raionul Brăila, care le vorbea colectiviștilor din această comună despre metoda plantării de vară a cartofului.

Inginerul arăta oamenilor că metoda aceasta va da rezultate bune și pe pămînturile gospodăriei colective din Traian, așa cum a dat pe cele ale colectiviștilor din Șoldanu, raionul Oltenița, care au recoltat anul trecut 20.000 kg de cartofi la ha, sau pe ale colectiviștilor din Potcoava, raionul Călărași, care au scos de pe un hectar 16.000 kg de cartofi plantați în vară.

— Este știut — explica el — că în regiunile de stepă, cu cele mai ridicate temperaturi și cu lipsă de umezeală, cartofii puși primăvara nu au în timpul formării tuberculilor (iulie — august) condițiile unei bune dezvoltări. De aceea, s-a introdus și la noi în țară metoda plantării de vară a cartofilor. Cartofii iarovizați și plantați vara au putința să-și formeze tuberculii după perioada căldurilor mari și a lipsei de umezeală.

Spusele lui nu fuseseră însă în stare să convingă pe toți colectiviștii. Unii dintre ei, ca, de pildă, Nicolae Abăseacă, Iordache Gîrbă, Dumitru Mocanu și alții, spuneau:

— O fi știind inginerul carte multă, dar nu trebuie să facă experiență pe socoteala pungii noastre.

Majoritatea colectiviștilor au fost însă de acord să asculte sfaturile date de inginer și, în scurt timp după această ședință, au început să se pregătească temeinic în vederea aplicării metodei plantării de vară a cartofilor pe o suprafață cît mai mare. Sub îndrumarea inginerului, colectiviștii au amenajat un adăpost pentru punerea cartofilor la iarovizat și au ales din timp tuberculii cei mai sănătoși. Cu 40 de zile înainte de perioada semănatului, brigadierul Radu Dedu, colectiviștii Lalu Tănase, Vasile Jipa, Sanda Ungureanu, sfătuiți de inginer, au pus cartofii la iarovizat și au vegheat tot timpul ca această operație să se facă în cît mai bune condiții.



Cînd munca este bine organizată, treaba merge strună.
Clișeul înfățișează pe colectiviștii Iordache Gîrbă, Tudora Stoica și Jipa Dumitra, executînd plantarea de vară a cartofilor.

*

A venit vara. Colectiviștii din comuna Traian, raionul Brăila, muncesc de zor, mîndri de bogăția lanurilor din acest an. Culturile de porumb și floarea-soarelui au fost prășite a doua oară. In lanul de orz, au intrat secerătorile. Colo, pe tarlaua de lîngă sat, două echipe de colectiviști din brigada lui Radu Dedu au ieșit la plantarea cartofilor. Dintr-o echipă face parte și Iordache Gîrbă, cel care se arătase la început cam neîncrezător în spusele inginerului agronom. Oamenii lucrează de zor și ascultă cu atenție indicațiile date de inginer.

— Așadar, tovarăși, le spune acesta colectiviștilor, pentru ca treaba să meargă bine și repede, unul va face gropile pentru plantarea cartofilor, altul va pune amestecul de îngrășăminte, iar al treilea va așeza cu grijă tuberculii iarovizați în cuiburi... Fiți atenți cum faceți gropile. Cam la 40 cm depărtare una de alta. Și așezați încet tuberculii în ele. Dați pămîntul bine la loc și respectați distanța între rînduri și cuiburi. Așa, tovarășe Gîrbă...

Iordache Gîrbă se oprește o clipă și, proptindu-se în coada sapei, zice:

— Tovarășe inginer, am auzit că alde Cristache Cojocaru, Bane Ivanciu și alți țărani muncitori din comună au de gînd să planteze cartofi iarovizați

— Da, e adevărat, răspunse inginerul. Vor pune și ei. Tuberculii iarovizați i-au luat chiar de la gospodăria colectivă. Intîi s-au lăsat și ei cam greu, ca și dumneata, tovarășe Gîrbă, dar, pînă la urmă, s-au hotărît.

Oamenii rîd și lucrează cu hărnicie. Pînă seara, ei au reușit să termine plantarea cartofilor după metoda de vară, pe o suprafață de un hectar și jumătate.

RADU SANDU

Tribuna agronomului

Mai puțină scriptologie, mai multă muncă operativă pe teren

Inginer agronom
STEFAN ROMOSAN
directorul Direcției agricole regionale Arad

Pentru fiecare inginer și tehnician agronom, legătura strînsă și permanentă cu terenul trebuie să fie farul călăuzitor în munca sa de zi cu zi. Din experiența mea de pînă acum, m-am convins pe deplin că agronomul, a cărui activitate nu e ruptă de realitatea terenului, poate să aplice cu folos cele învățate în școli, să-și îmbogățească mereu cunoștințele profesionale, să desfășoare o activitate creatoare. Mai mult decît atît, cunoscînd temeinic condițiile de climă și sol specifice sectorului său de producție, va aplica regulile agrotehnice în mod diferențiat și nu șablon, contribuind astfel la sporirea continuă a recoltelor.

Din păcate, însă, deși acestea sînt bine cunoscute, în unele direcții agricole regionale, secții agricole raionale, unități agricole socialiste, puncte agricole și comune, se manifestă încă tendința ca agronomilor să li se traseze ca sarcină principală alcătuirea diferitelor situații sau scripte complicate și de multe ori inutile sau, ceea ce este la fel de grav, să li se dea funcții străine de meseria lor, rupîndu-i de munca pentru care s-au pregătit ani de-a rîndul.

In această privință, trebuie arătat că și în regiunea noastră au existat cazuri cînd, din cauza muncii birocratice a unor agronomi și a lipsei lor de legătură cu terenul, muncile agricole au avut mult de suferit. De pildă, în primăvara aceasta raionul Ineu a rămas în urmă cu însămînțările. Condițiile climatice nefavorabile din acest an au contribuit, ce e drept, în bună măsură la rămînerea în urmă cu muncile de arături și însămînțări; aceasta însă nu a fost singura cauză. Tov. inginer Vasile Gaspar, șeful secției agricole raionale, în loc să desfășoare o muncă activă pe teren, s-a ocupat cu întocmirea a numeroase scripte și situații. Stînd mai mult în birou, necunoscînd realitatea de pe teren, n-a reușit să dea îndrumări concrete și operative țăranilor muncitori astfel ca arăturile și însămînțările să fie executate la timp și în condițiile cerute de agrotehnică. La fel, inginerii Alexandru Apostol de la punctul agricol Micălaca (orașul Arad) și Gheorghe Rahoveanu, șeful secției agricole raionale Arad în timpul campaniei agricole de primăvară, au stat mai mult în birou decît pe teren.

Dar de această stare de lucruri cred că nu trebuie făcuți răspunzători numai inginerii și tehnicienii agronomi, ci și anumite organe superioare — sfaturi populare regionale, raionale și comunale — care îi împovărează pe agronomi cu diferite situații și scripte nelegate de munca lor sau îi pun în munci străine de meserie. De exemplu, de curînd tehnicienii agronomi Niculae Imre și Ioan Mateuț au fost trimiși de sfatul popular al raionului Criș în cîte o comună spre a se ocupa de diferite treburi administrative. Această atitudine greșită față de agronomi și de munca lor — atitudine dăunătoare bunei desfășurări a lucrărilor agricole — de care încă mai dau dovadă unele comitete executive ale sfaturilor populare trebuie curmată fără întîrziere. Pentru a ține o strînsă legătură cu terenul și a îndruma mai bine procesul de producție, agronomul trebuie folosit la cît mai puține lucrări de birou.

Trebuie să subliniem că îndeosebi *culegerea datelor și cifrelor necesare întocmirii unei situații răpesc mult timp prețios agronomilor*. Pentru a-i ajuta să întocmească mai operativ situațiile cerute de organele superioare, ar fi bine ca, urmînd bogata experiență a inginerilor și agronomilor din Uniunea Sovietică, *Ministerul Agriculturii și Silviculturii să se îngrijească de alcătuirea și tipărirea în cel mai scurt timp a unui carnet tip al agronomului*, pe care să și-l poată procura fiecare inginer sau tehnician care lucrează în producție. Acest carnet trebuie să cuprindă, pe lîngă cunoștințe tehnice sumare, și unele tabele în care agronomul să-și noteze sarcinile pe care le are de îndeplinit, diferitele constatări de pe teren și cît mai multe date și cifre legate de sectorul său de activitate. Avînd în felul acesta la îndemînă datele respective, agronomului îi va fi mult mai ușor, pe de o parte, să întocmească operativ situațiile cerute, iar pe de alta, să urmărească îndeaproape îndeplinirea sarcinilor de plan.

Pentru a se ușura, de asemenea, munca agronomilor de la raioane, puncte agricole și comune ar fi necesar să se introducă *un model tip de registru și imprimate pentru întocmirea situațiilor operative în legătură cu realizarea planului de producție*. In felul acesta, se va putea stabili o evidență primară și totodată uniformă, care în momentul de față se execută după diferite modele alcătuite de către direcțiile agricole regionale și care de cele mai multe ori nu sînt corespunzătoare.

Intocmirea situațiilor operative periodice din campaniile agricole răpesc, de altfel, mult timp agronomilor și din cauză că se cer de multe ori date suplimentare, care nu figurează în formularul trimis la începutul unei campanii agricole. Așa s-a întîmplat, de pildă, cu formularul ce ni s-a trimis de Direcția generală a planificării din Ministerul Agriculturii și Silviculturii privitor la evaluarea recoltelor. La început, ni s-au cerut date numai pentru sectorul individual pentru ca numai după 10 zile să ni se ceară date și pentru sectorul socialist.

Pentru a nu împovăra munca inginerilor și tehnicienilor agronomi tocmai în perioadele de vîrf ale muncilor agricole, ar trebui ca *Ministerul Agriculturii și Silviculturii să stabilească încă de la începutul fiecărei campanii chestionarul cu indicii respectivi fără a mai cere apoi date suplimentare.*

Munca pe teren este mijlocul cel mai însemnat prin care fiecare agronom poate contribui din plin la sporirea producției agricole. Se cere deci din partea direcțiilor generale din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, a direcțiilor agricole regionale și a altor unități agricole care încă mai îndrăgesc scriptologia, să lupte efectiv și nu numai în vorbe împotriva birocratizării muncii agronomilor.

Răspundem la întrebările cititorilor

Pentru o justă colaborare între punctele agricole și sfaturile populare comunale

Ziarul nostru a primit mai multe scrisori prin care diverși cititori cer să le explicăm ce relații trebuie să existe între comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și punctele agricole. Publicăm mai jos răspunsul nostru.

In scopul asigurării unei mai bune îndrumări și organizări a producției agricole atît în gospodăriile țărănești individuale, cît și în gospodăriile colective, în întovărășirile agricole și asociațiile simple de pe întreg cuprinsul patriei noastre au fost organizate puncte agricole, încadrate cu ingineri agronomi și zootehniști, tehnicieni agronomi și medici veterinari.

In raza de activitate a unui punct agricol intră mai multe comune cu satele respective, însumînd laolaltă cel puțin 4.000—6.000 ha. de teren arabil.

Punctele agricole comunale sînt organe agricole de stat, subordonate sfaturilor populare raionale.

Pentru a-și îndeplini sarcinile ce le revin, agronomii și zooveterinarii de la punctele agricole trebuie să cunoască temeinic nu numai problemele de ordin tehnic, ci și sistemul de organizare și funcționare a organelor locale ale puterii de stat, sarcinile și atribuțiile acestora, mai ales în ce privește producția agricolă.

Numai în felul acesta între punctele agricole și sfaturile populare comunale se poate închega o strînsă și rodnică colaborare în lupta pentru sporirea producției agricole la hectar și transformarea socialistă a agriculturii.

Relațiile dintre aceste două organe trebuie să fie de așa natură încît să se îmbine în mod armonios munca tehnicienilor de la punctul agricol — muncă de îndrumare agrotehnică și zootehnică — cu munca de organizare și mobilizare a țărănimii muncitoare de către sfatul popular comunal, pentru efectuarea lucrărilor agricole la timp și la un înalt nivel în vederea ridicării continue a producției vegetale și animale.

Sînt însă cazuri cînd unii președinți ai comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale înțeleg în mod greșit rolul și sarcinile tehnicienilor de la punctele agricole comunale. Ei cred că, dacă punctele agricole funcționează în comune, sfatul popular comunal respectiv este în drept să-i folosească pe acești tehnicieni după cum au nevoie, atribuindu-le alte sarcini decît cele stabilite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Așa, de pildă, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal Gugești, raionul Focșani, tov. Munteanu, a cerut tehnicianului Sava Laurențiu să strîngă de la întovărășiții din comună sămînța necesară însămînțărilor de primăvară. In alte cazuri, sfaturile populare nu permit inginerului de la punctul agricol să traseze tehnicianului de la comună anumite sarcini primite de la secția agricolă a raionului, cum s-a întîmplat în comuna Tușnad, raionul Ciuc (președinte al comitetului executiv tov. Paul Botoș). De asemenea, se întîmplă ca sfaturile populare să intervină nejustificat în organizarea activității punctelor agricole. Aceste greșeli se datoresc faptului că unii președinți consideră inginerii și tehnicienii de la punctele agricole ca subordonați sfaturilor populare comunale. Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 369 din 1955 privind organizarea punctelor agricole arată clar că **„punctele agricole sînt subordonate comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale"**, deci nu comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale.

Realizarea unei producții agricole din ce în ce mai sporite la hectar preocupă în aceeași măsură punctele agricole cît și comitetele executive ale sfaturilor populare comunale. Deaceea între aceste organe trebuie să existe o strînsă colaborare, activitatea lor completîndu-se și îmbinîndu-se armonios, în scopul unei cît mai depline îndrumări și mobilizări a țărănimii muncitoare în lupta pentru ridicarea agriculturii noastre pe o treaptă din ce în ce mai înaltă.

Timpul probabil pentru zilele de 9, 10 și 11 iulie

Vremea va fi favorabilă ploilor intermitente și sub formă de averse însoțite de descărcări electrice. Cerul va fi schimbător, mai mult noros după-amiază. Vînt moderat. Temperatura aerului în scădere. Umezeala solului va fi suficientă pentru vegetație. Temperatura solului staționară la început, apoi va scădea ușor.

La Expoziția Agricolă Unională din Moscova

Prin sălile pavilionului „Creșterea animalelor"

S. EMILIANOV
directorul pavilionului „Creșterea animalelor"

Expoziția Agricolă Unională din anul 1955 arată mai amănunțit decît cea din anul trecut realizările obținute în domeniul creșterii animalelor. Spre deosebire de anul trecut, anul acesta dreptul de a participa la expoziție l-au dobîndit nu numai unele gospodării și raioane, ci și regiuni întregi. Ca exemple pot fi date regiunile Celeabinsk și Riazan, care au obținut în decurs de un an o creștere considerabilă a numărului de vite cornute mari și o sporire a productivității lor.

In standurile din sala de intrare este înfățișată lupta colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor pentru îndeplinirea hotărîrilor Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a creșterii animalelor proprietate obștească. Ca urmare a întrecerii socialiste care s-a desfășurat pentru îndeplinirea înainte de termen a hotărîrilor Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. și a aplicării pe scară largă a metodelor de muncă ale gospodăriilor fruntașe, în ultimele șapte luni — în perioada 1 octombrie — 1 mai — producția de lapte obținută în țară a sporit cu 30 la sută față de aceeași perioadă a anului 1954 și cu 60 la sută față de anul 1953.

Realizările colhozurilor și sovhozurilor în sectorul creșterii animalelor proprietate obștească și sporirea productivității lor sînt prezentate în șase săli pe ramuri. Spre deosebire de anul trecut, cînd realizările gospodăriilor fruntașe participante la Expoziția Agricolă Unională au fost prezentate în ansamblu, anul acesta se folosește metoda prezentării tematice a acestor realizări. In standurile consacrate înfățișării realizărilor obținute în creșterea tineretului la vitele cornute mari sînt expuse metodele înaintate de îngrijire, întreținere și hrănire a tineretului animal, metode care asigură obținerea unor vite capabile de producții mari. Aceste metode se aplică în colhozurile „Karavaevo", regiunea Kostroma, „Krasnîi kolectivist", regiunea Iaroslav, „Krestianin", regiunea Gorki. In aceste gospodării se obține la tineret un spor mediu zilnic în greutate de 1 kg de fiecare, iar productivitatea vacilor depășește cu mult indicii de productivitate stabiliți pentru participanții la Expoziția Agricolă Unională.

Experiența sporirii producției de lapte și organizarea convejerului verde sînt arătate prin exemplul multor gospodării participante la Expoziție. Sovhozul „Omski", regiunea Omsk, a obținut în anul 1954 o producție medie de lapte de 5.366 litri de la fiecare vacă. Producții mari s-au obținut și în colhozul „Lenin", raionul Lebedinsk, regiunea Sumsk. M. H. Savcenko, Erou al Muncii Socialiste, mulgătoare în acest colhoz, a obținut cîte 7.920 litri de lapte de la fiecare din vacile aflate în îngrijirea sa.

In sala „Creșterea oilor", sînt prezentate realizările fruntașilor în creșterea oilor. Aici este arătat felul cum s-a organizat munca în gospodăriile fruntașe în scopul măririi producției de lînă. Pe scară largă este prezentată experiența sovhozului „Sovietskoe runo", ținutul Stavropol, care a obținut o producție medie de 6 kg de lînă de la fiecare oaie, precum și a sovhozului „Cernîenîe buruni", regiunea Groznensk, unde producția medie de lînă de la fiecare oaie a fost de 7,2 kg. Tot aici se dau date interesante cu privire la dezvoltarea creșterii oilor cu lînă semifină, la organizarea încrucișării în masă a oilor cu lînă groasă cu berbeci cu lînă fină.

In sala „Creșterea porcilor", sînt expuse diferitele metode de îngrășare a porcilor. Prin exemplul celor mai bune colhozuri și sovhozuri, se arată cît de rentabilă este această îndeletnicire. In colhozul „Novîi sleah", regiunea Cernigovsk, s-a obținut anul trecut o cantitate de 62 chintale de carne de porc la suta de hectare de teren arabil.

In numeroase standuri este oglindită și experiența colhozurilor și sovhozurilor în domeniul creșterii păsărilor. Intr-unul din acestea, se arată felul cum este organizată creșterea păsărilor în colhozul „Ceapaev", raionul Plastunovsk, ținutul Krasnodar.

In sala „Baza furajeră", sînt arătate realizările și experiența înaintată în muncă a colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor prin organizarea unei puternice baze furajere. Un loc de seamă în această sală este rezervat porumbului. Pe harta geografică a Uniunii Sovietice se poate vedea ce extindere a căpătat cultura porumbului în țară, precum și înaintarea acestei culturi sudice spre nord. Diagramele și planșele sînt o mărturie a înaltelor calități nutritive ale porumbului.

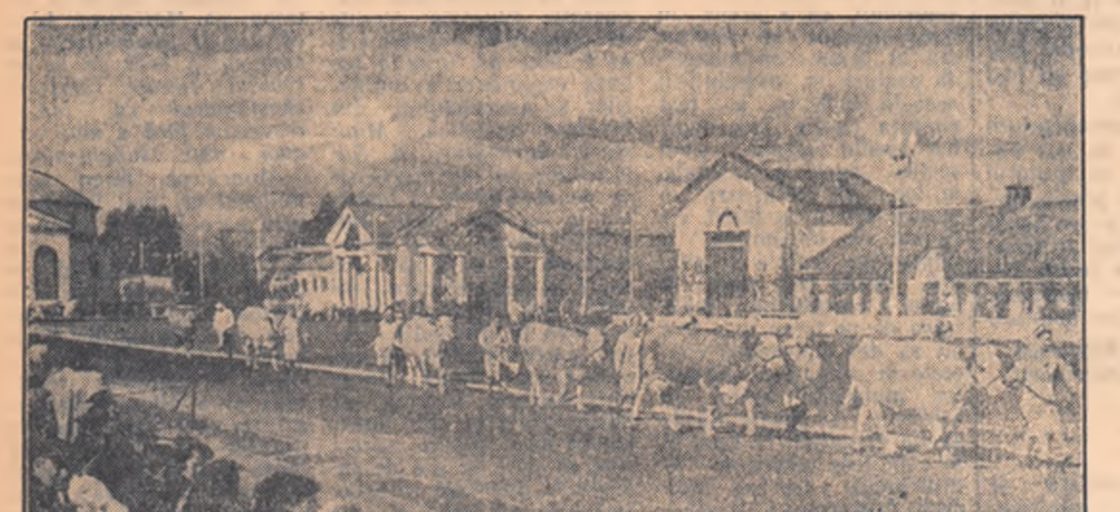
Experiența fruntașilor în producție constituie o dovadă a faptului că, întărind baza furajeră pe seama extinderii semănăturilor de porumb, se poate obține o puternică dezvoltare a creșterii animalelor proprietate obștească. Colhozul „Puti novoi Jizni", raionul Kunțevsk, regiunea Moscova, a realizat pe această cale o creștere simțitoare a productivității șeptelului proprietate obștească. Dacă în anul 1953, în acest colhoz, pentru cultivarea porumbului au fost repartizate numai 20 ha, în 1954 s-a însămînțat cu această prețioasă cultură o suprafață de 60 ha, iar în 1955 o suprafață de 90 ha. Producția obținută anul trecut de pe un ha a fost de 330 chintale de știuleți în stadiul coacerii în lapte, tulpini și frunze. Ca urmare a acestui fapt, cantitatea medie de lapte în anul 1954 a fost de 3.409 litri de fiecare vacă, aproape cu 1.000 litri mai mult ca în anul 1953.

Tot în sala „Baza furajeră" este scos în evidență, prin arătarea experienței în muncă a S.M.T. Aksaiskaia, regiunea Rostov, S.M.T. Vinnițkaia, regiunea Vinnița, S.M.T. Belenskaia, regiunea Zaporoje și S.M.T. Astrahanskaia, regiunea Astrahan, rolul S.M.T.-ului în organizarea unei puternice baze furajere și a creșterii productivității animalelor.

Exponatele naturale care sînt prezentate în diferitele săli ale pavilionului „Creșterea animalelor", scot la iveală importanța deosebită pe care o are creșterea animalelor în economia națională a țării. Tot aici se arată în mod evident rezervele mari de care dispun colhozurile și sovhozurile pentru satisfacerea nevoilor crescînde de bunuri de larg consum ale populației.

Chiar din primele zile ale redeschiderii Expoziției s-a constatat uriașul interes manifestat de vizitatori față de Expoziție. Unii dintre ei nu s-au mulțumit numai cu examinarea atentă a exponatelor, ci au intervenit cu diferite sugestii, de care noi vom ține seama. Legătura strînsă cu vizitatorii ne dă posibilitatea de a îndrepta ajutorul acordat oamenilor muncii din agricultură de către Expoziția Agricolă Unională spre rezolvarea problemelor celor mai arzătoare ale producției colhoznice și sovhozn'ce.

(Din ziarul „SELSKOE HOZEAISTVO" Nr. 145/7.177)



Prezentarea vitelor cornute mari la Expoziția Agricolă Unională de la Moscova.

F. Stover, redactor responsabil al revistei „Iowa Union Farmer", despre schimbul de delegații agricole

Schimbul de delegații agricole la care vor proceda în curînd Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii atrage în mare măsură atenția în cele două țări. Un interes deosebit se manifestă în statul Iowa (S.U.A.), ai cărui reprezentanți au inițiat acest schimb de delegații. In numărul său din mai, revista lunară „Iowa Union Farmer" a consacrat vizitei delegației agricole sovietice un articol special în care se spune:

„Această vizită este un lucru bun. Vizita delegației fermierilor noștri în Rusia este de asemenea un lucru bun, mai ales dacă oamenii care vor face parte din delegație nu vor avea idei preconcepute, necorespunzătoare realităților".

Referindu-se la situația fermierilor din statul Iowa, revista subliniază că, folosirea de către ei a metodelor eficace de cultivare a porumbului și dezvoltarea creșterii vitelor furajate sînt însoțite în condițiile existente de scăderea continuă a veniturilor fermierilor și de creșterea datoriilor lor, duce la crearea așa-numitelor „surplusuri". In legătură cu aceasta, revista se întreabă:

„Care sînt fermele care vor fi arătate delegației ruse? I se va arăta oare un număr redus de ferme selecționate, care recuperează toate cheltuielile și care au multe vite și mașini bune, și pentru proprietarii cărora arenda și dobînzile sînt relativ mai mici? Sau i se vor arăta ferme ai căror proprietari pot plăti cu greu o arendă ridicată? Sau ferme care au fost cumpărate cu ultimii bani, plătindu-se 300 de dolari sau chiar mai mult pe acru, și nereușindu-se să se amortizeze suma datorată pentru acest pămînt datorită venitului tot mai redus al fermelor? Sau poate vor vedea ferme lăsate în părăsire, ca acelea care există în partea de sud-vest a statului Iowa?..."

Redacția revistei „Timpuri Noi" a rugat revista „Iowa Union Farmer" să-i răspundă la cîteva întrebări care interesează opinia publică sovietică în legătură cu schimbul de delegații agricole. Publicăm mai jos întrebările noastre și răspunsurile d-lui F. Stover, redactorul responsabil al revistei „Iowa Union Farmer", primite telegrafic din orașul de-Moines (statul Iowa, S.U.A.)

INTREBARE: Ce pregătiri se fac în statul Iowa în vederea sosirii delegației sovietice și ce urmează să li se arate oaspeților sovietici?

RASPUNS: Redacția revistei „Iowa Union Farmer" nu știe ce pregătiri se fac în vederea vizitei delegației sovietice și ce anume i se va arăta. Din însărcinarea guvernului, delegația rusă va fi primită de colegiul de stat din Ames (Iowa). Sperăm că fermierii sovietici vor putea să stea de vorbă cu reprezentanții diferitelor grupuri de fermieri și vor putea să cunoască agricultura din Iowa sub toate aspectele.

INTREBARE: Cum este apreciată în statul Iowa însemnătatea pe care o are schimbul de delegații agricole pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie între popoarele țărilor noastre?

RASPUNS: Problema atitudinii opiniei publice din statul Iowa față de schimbul de delegații agricole este legată de problema mai vastă a atitudinii ei față de Rusia. In general opinia publică a oamenilor culți, care sprijină cu fermitate forma noastră de guvernămînt, constituția noastră și dreptul de proprietate privată asupra fermelor noastre și asupra bunurilor personale, consideră că coexistența pașnică este de dorit și necesară pentru ca popoarele țărilor noastre și civilizațiile noastre să poată supraviețui în această eră atomică. Și cu toate că acest punct de vedere mai întîmpină încă o puternică împotrivire, opinia publică se apropie tot mai mult de el.

Sîntem convinși că delegația rusă va fi primită prietenește de majoritatea locuitorilor statului Iowa și că schimbul de delegații va aduce mult folos, deoarece legăturile comerciale și culturale sînt necesare pentru realizarea unui progres în relațiile dintre guverne și în problema reducerii armamentelor.

Considerăm că, pe baza reciprocității, fiecăreia dintre delegații trebuie să i se dea posibilitatea să cunoască pe deplin și în mod liber condițiile din agricultură.

(Din revista „Timpuri Noi", nr. 27/1955)

O delegație agricolă sovietică vizitează Anglia

LONDRA 6 (Agerpres). — TASS

La 5 iulie delegația agricolă sovietică în frunte cu P.S. Kuciumov, locțiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S., a vizitat orașul Nottingham și expoziția agricolă a anului 1955. Membrii delegației au studiat exponatele, acordînd o deosebită atenție sectoarelor mecanizării agriculturii și creșterii animalelor.

La New-York 36 grade, la Santiago zăpadă

NEW YORK 6 (Agerpres). — De cîteva zile, asupra regiunii de est a Statelor Unite s-a abătut o căldură caniculară. Marți după amiază, temperatura înregistrată la New York a fost de 36 de grade. O persoană a murit din cauza insolației.

In Chile este în prezent iarnă. In orașul Santiago și împrejurimile lui a căzut cea mai mare cantitate de zăpadă din ultimii 20 de ani. In ultimele două zile, cel puțin trei persoane au murit din cauza frigului. Timpul prost a afectat transporturile aeriene într-o perioadă în care transporturile pe căile ferate au încetat aproape cu desăvîrșire din cauza grevei feroviarilor.

Erupția vulcanului Etna

ROMA 6 (Agerpres). —

Erupția vulcanului Etna din Sicilia, care a început în noaptea de 2 spre 3 iulie, a crescut în intensitate, amenințînd localitățile din împrejurimi. Uriașe limbi de foc se ridică pînă la o înălțime de 700 de metri. Lava care fierbe în interiorul vulcanului stă gata să erupă. Se iau măsuri pentru a pregăti evacuarea populației din regiune.

Sesiunea Academiei de Științe a U.R.S.S. a luat sfîrșit

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 iulie sesiunea Academiei de Științe a U.R.S.S., consacrată problemelor tehnice și științifice ale folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și-a încheiat lucrările. Sesiunea a constituit un important eveniment în viața științifică și obștească a țării. Ea a arătat marea amploare a cercetărilor care se desfășoară în U.R.S.S. în vederea folosirii pe toate căile a energiei eliberate a atomului pentru binele omului, pentru descoperirea tainelor naturii și a bogățiilor subsolului, pentru dezvoltarea energeticii, perfecționarea tehnologiei producției, sporirea producției la hectar a culturilor agricole.

La sesiune au fost prezentate peste 70 de referate ale oamenilor de știință din diferite ramuri ale științei — fizicieni, chimiști, tehnicieni, biologi. Referatele au ilustrat grăitor eforturile rodnice ale oamenilor de știință sovietici.

Cu un deosebit interes a fost urmărită sesiunea secției de științe fizico-matematice a Academiei de Științe a U.R.S.S., în cadrul căreia oamenii de știință sovietici au făcut comunicări asupra noilor cercetări în domeniul fizicii nucleare, au analizat amănunțit metodele de construire a pilelor atomice pentru scopuri energetice și de perfecționarea lor.

Conferința internațională de la Geneva pentru problemele învățămîntului public

GENEVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 iulie s-a deschis la Geneva cea de a 18-a conferință internațională pentru problemele învățămîntului public, convocată de Organizația Națiunilor Unite pentru problemele învățămîntului, științei și culturii (U.N.E.S.C.O.) și de biroul internațional pentru problemele educației.

La lucrările conferinței, care vor dura pînă la 12 iulie, participă reprezentanții a 57 de țări printre care U.R.S.S., R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Ucraineană, Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Romînia și Ungaria.

Problema principală inclusă pe ordinea de zi a conferinței este finanțarea învățămîntului în diferite țări.

Noul guvern italian

ROMA 6 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, Antonio Segni, care a acceptat să formeze noul guvern, a prezentat la 6 iulie președintelui Republicii Italiene, Giovanni Gronchi, lista noului guvern italian.

Noul guvern italian este compus din:

Președintele Consiliului de Miniștri: Antonio Segni (democrat-creștin), vicepreședintele Consiliului de Miniștri și ministru fără portofoliu: Giuseppe Saragat (social-democrat). La ministerul afacerilor externe a fost numit Gaetano Martino (liberal), la ministerul agriculturii: Emilio Colombo (democrat-creștin), la ministerul bugetului: Ezio Vanoni (democrat-creștin), la ministerul comerțului exterior: Bernardo Matarella (democrat-creștin), la ministerul apărării: Paolo Emilio Taviani (democrat-creștin), la ministerul de finanțe: Giulio Andreotti (democrat-creștin), la ministerul justiției: Giovanni Moro (democrat-creștin), la ministerul afacerilor interne: Fernando Tambroni (democrat-creștin) etc.

Agenția France Presse subliniază că componența noului guvern „nu se deosebește prea mult de cea a guvernului care l-a precedat".

Noul guvern va trebui să se prezinte în fața Camerei deputaților la 12 iulie, pentru a primi votul de investitură.

Divergențe în rîndul partidelor de coaliție din Germania occidentală în legătură cu formarea noii armate

BONN 6 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Cancelarul Adenauer și reprezentanții partidelor de coaliție au hotărît ca cea de a doua și a treia citire în Bundestag a „legii cu privire la voluntari" să aibă loc respectiv la 13 și 15 iulie. La ședința din 4 iulie s-a ajuns la un acord ca proiectul de lege să fie modificat într-o oarecare măsură pentru a învinge rezistența manifestată în rîndurile partidelor de coaliție. Totuși divergențele nu au putut fi complet aplanate. Partidul liber-democrat continuă să insiste să se exercite un control mai eficient asupra distribuirii posturilor de comandă din noua armată vest-germană. Fracțiunea parlamentară a partidului social-democrat din Germania a ținut ședință la 5 iulie pentru a-și fixa atitudinea. Numeroși membri de rînd ai P.S.D.G. cer fracțiunii parlamentare social-democrate să ia atitudine împotriva noii legi.

In întrevederile sale avute la Bonn cu cancelarul Adenauer și cu miniștri ai guvernului vest-german și generali, secretarul general al Uniunii nord-atlantice, lordul Ismay, a insistat asupra grabnicei înfăptuiri a reînarmării vest-germane. Agenția D.P.A. anunță că în cursul convorbirilor au fost discutate în special data formării noii armate vest-germane, consecințele înarmării asupra economiei și problema comenzilor de război. După cum a devenit cunoscut în seara de 4 iulie la Bonn, Ismay a cerut cu insistență ca reînarmarea Germaniei occidentale să devină un fapt împlinit încă înainte de conferința celor patru de la Geneva.

El a sprijinit pe Adenauer, care se străduiește ca cea de-a doua și a treia citire în Bundestag a așa-numitei legi cu privire la voluntari să fie terminate încă înainte de 18 iulie. Totodată el a precizat că conducerea Uniunii nord-atlantice nu ridică nici un fel de obiecții împotriva folosirii de ofițeri naziști și foști membri ai S.S. în posturile de comandă ale noii armate vest-germane.

Sosirea delegației guvernamentale a R. P. Polone la Berlin

BERLIN 6 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 5 iulie a sosit la Berlin o delegație guvernamentală a Republicii Populare Polone pentru a participa la festivitățile prilejuite de cea de a 5-a aniversare a semnării tratatului cu privire la frontiera de stat germano-polonă.

Delegația, condusă de Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și președintele Comitetului pe întreaga Polonie al Frontului Național, este alcătuită din S. Jedrychowski, vice-președinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, A. Rapacki, ministrul Invățămîntului superior, S. Kulczynski, vice-președinte al Seimului Republicii Populare Polone și alții.

Pe aeroport, Boleslaw Bierut, conducătorul delegației guvernamentale a R. P. Polone, a rostit o scurtă cuvîntare.

Inchiderea sesiunii Scupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei

BELGRAD 6 (Agerpres). — TASS transmite: In după amiaza zilei de 5 iulie au avut loc ședințe separate ale Vecei Federative și Vecei producătorilor ale Scupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei. La ședință a fost aprobat proiectul de lege cu privire la competența comitetelor populare, comunelor și raioanelor precum și proiectul de lege cu privire la burse.

Președintele Scupșcinei, Moshe Pijade, a comunicat deputaților că secretarul de stat pentru afacerile externe, Cocea Popovici, fiind ocupat cu probleme de stat după reîntoarcerea din San Francisco și trebuind să plece din Belgrad pentru a lua parte la tratativele cu primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, nu a avut posibilitatea să prezinte raportul privitor la politica externă a Iugoslaviei.

Cu aceasta s-a încheiat sesiunea Scupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei.

Procesul unui dușman al poporului polonez

VARSOVIA 6 (Agerpres). — P.A.P.

La tribunalul voievodal din Varșovia a început procesul lui Wladimir Lehovici, fost ministru al Aprovizionării și Comerțului din Polonia.

In anul 1928, lucrînd la statul major al corpului de grăniceri iar mai tîrziu la serviciul de informații al statului major general, Lehovici a organizat acțiuni provocatoare împotriva mișcării muncitorești din Polonia, împotriva Partidului Comunist Polonez și a Uniunii Tineretului Comunist Polonez.

In anii ocupației hitleriste, acuzatul, împreună cu Spihalski, fost ministru-adjunct al Apărării Naționale, s-a strecurat în rîndurile gărzii Ludova, unde a desfășurat o activitate de subminare împotriva forțelor antifasciste.

După eliberarea țării, cu ajutorul aceluiași Spihalski, Lehovici s-a strecurat în posturi de răspundere în aparatul de stat, înconjurîndu-se de dușmani ai Poloniei, continuînd activitatea de subminare împotriva puterii populare și sprijinind în special elementele capitaliste și speculanții din regiunile de vest ale Poloniei.

Procesul continuă.

NOTE EXTERNE

Pentru a evita „o spărtură ireparabilă"?

Coloanele ziarelor apusene cuprind în ultimele zile numeroase comentarii în legătură cu hotărîrea luată de Anglia de a organiza o conferință la care să participe, împreună cu ea, Grecia și Turcia, conferință la care ar urma să se discute „problemele politice și militare ale regiunii orientale a Mediteranei, inclusiv Ciprul". Comentariile presei apusene exprimă nedumerire și mirare, deoarece nu pînă de mult guvernul englez a refuzat să discute problema insulei Cipru, a cărui statut, susținea el, a fost definitiv stabilit.

In legătură cu această schimbare de poziție a guvernului englez se pune o firească întrebare. Care au fost motivele ce-au determinat totuși organizarea acestei conferințe? Răspunsul la această întrebare nu-i greu de dat. In ultima vreme, populația din Cipru, formată în mare majoritate din greci (80 la sută), și-a intensificat tot mai mult lupta de eliberare de sub dominația colonială britanică. Ea nu recunoaște cele hotărîte în 1925, cînd insula Cipru a fost declarată definitiv „colonie a coroanei britanice". Sub presiunea populației din Cipru și a opiniei publice din Grecia, guvernul grec a cerut ca insula Cipru să fie alipită la Grecia. Creșterea valului mișcării de eliberare n-a putut să nu stîrnească îngrijorare la Londra. Această îngrijorare este cu atît mai mare, cu cît, după evacuarea de către trupele engleze a zonei canalului de Suez, Anglia și-a transferat cartierul general al comandamentului său militar din Orientul mijlociu în Cipru. Insula a fost transformată de Anglia într-una din principalele sale baze militare din Mediterana și Orientul apropiat. Pe de altă parte, poziția guvernului de la Atena amenință să tulbure relațiile din sinul alianței militare a blocului nord-atlantic, din care face parte și Grecia. Nu de mult ziarul grec „Messager d'Athènes" scria: „Lupta noastră pentru libertatea Ciprului nu va cruța anul acesta pe nimeni și în nici un caz prietenia dintre Grecia și Anglia. Și dacă în prietenia greco-britanică... va interveni o spărtură ireparabilă, atunci nu noi, grecii, vom fi vinovați de acest lucru, ci britanicii, care au continuat să greșească". De această spărtură îi este teamă guvernului englez și de aceea a hotărît să convoace o conferință la care să se discute și problema insulei Cipru. Pentru a-și atinge scopul, diplomația engleză a invitat și Turcia, ai cărei reprezentanți urmează să facă jocul Angliei, sprijinind-o să-și mențină poziția. Anglia va folosi, cu prilejul conferinței, contradicțiile dintre Turcia și Grecia, contradicții care vin de acolo că și Turcia își revendică „drepturile" asupra Ciprului.

Nu este exclus însă ca jocul pe care Anglia încearcă să-l facă cu ajutorul Turciei să ducă la ascuțirea contradicțiilor dintre Anglia și Grecia și „spărtura" de care vorbea ziarul grec „Messager d'Athènes" să rămînă de nereparat. Și dacă contradicțiile vor tulbura prea mult interesele americane, nu-i exclus ca și S.U.A. să intervină și pînă la urmă acestea să cîștige o nouă poziție în defavoarea Angliei.

Despre ce nu vorbește propaganda din S. U. A.

Propaganda americană mai încearcă din cînd în cînd să demonstreze cum că populația de culoare care trăiește în S.U.A. n-ar fi, chipurile, oprimată și supusă persecuțiilor rasiale. Nu-i mult de cînd unele ziare americane făceau mare tapaj în legătură cu participarea unui negru din S.U.A. ca delegat la conferința ce s-a ținut la Bandung. Nu s-a scris însă nimic despre faptul că acel negru era de fapt unul din puținii negri care sînt folosiți împotriva propriilor lor confrați și care în schimbul dolarilor servesc anumite interese politice, interese care cer promovarea persecuțiilor rasiale. Ce-ar putea, de exemplu, să răspundă negrul din S.U.A. care a fost trimis delegat la Bandung nu ca să reprezinte interesele negrilor din S.U.A., dacă ar fi întrebat cum trăiesc confrații săi din America? Ar putea vorbi el despre mizeria locuințelor în care trăiesc, despre faptul că unele societăți nu admit ca în întreprinderile lor să lucreze oameni de culoare, despre faptul că negrii nu se bucură de asistență medicală, despre pogromurile organizate de Klu Klux Klan, despre linșajele de negri sau chiar numai despre faptul că în unele localități negrii trebuie să bea apă de la alte robinete decît cele de la care beau albii?

Lumea cunoaște azi însă tot mai multe fapte care arată suferințele tot mai grele pe care trebuie să le îndure populația de culoare din S.U.A. Se știe, astfel, că patru dintre cele mai mari rafinării de petrol din S.U.A. — „Esso Standard Oil Company", „Cities Service Refining Corporation", „Carbide and Chemicals Company" și „The Lion Oil Company" — nu primesc negri la lucru decît ca salahori. Si la aceste societăți salariile negrilor sînt mult mai reduse decît cele ale albilor. De asemenea, se știe că la Chicago, de exemplu, numai unu la sută din bolnavii negri sînt primiți în spitalele particulare. In suburbia Saint Louis a aceluiași oraș, în care locuiesc aproximativ 230.000 de negri, sînt doar 27 de paturi de spital ce pot fi ocupate de oamenii de culoare. Omenirea mai știe azi că mortalitatea la copiii nou-născuți ai negrilor din Chicago este cu 40 la sută mai mare decît în rîndurile copiilor albi. Despre toate acestea însă nu suflă nici un cuvînt propaganda din slujba trusturilor din S.U.A.

Lucrările Senatului american binecuvîntate de un „episcop" legionar

Printre legionarii notorii romîni, fugiți din țara noastră de teama mîniei poporului și pripășiți sub pulpana hainei protectoare a celor ce pling după bogățiile pe care le jefuiau odinioară din patria noastră se numără și Viorel Trifa. Așa cum îl calificã însuși ziaristul american Drew Pearson, Viorel Trifa este unul din cei mai bestiali criminali legionari, asasin notoriu și instigator al rebeliunii legionare din ianuarie 1941. Trifa nu-i străin nici de asasinarea profesorului N. Iorga și nici a profesorului Virgil Madgearu. „Cariera" lui bogată de legionar și fost soldat al trupelor hitleriste nu a constituit însă o piedică pentru a fi primit în S.U.A. ca „persoană deplasată". Mai mult, oblăduitorii săi din S.U.A. au mers mai departe și l-au „uns" episcop ortodox de Cleveland. In această calitate, a fost invitat la 11 mai să rostească rugăciunea de deschidere a sesiunii Senatului american.

Această rugăciune, scrie pe bună dreptate ziarul „Romînul American" care apare în Statele Unite, constituie o batjocură la adresa acestui înalt for și o rușine pentru americanii de origină romînă din S.U.A. Infierind activitatea fugarilor fasciști romîni și pe cei care-i ocrotesc, ziarul arată că datoria romînilor americani este să ceară senatorilor începerea imediată a unei anchete asupra crimelor bestiale săvîrșite de legionarul Trifa în Romînia și asupra activităților criminale desfășurate de el de la primirea lui în S.U.A., precum și izgonirea sa din Statele Unite. Dar, probabil că cei care l-au „uns" episcop pe Trifa cunosc destul de bine crimele lui și tocmai de aceea i-au și încredințat această funcție. Ei i-au apreciat și calitățile de trădător, așa că-i puțin probabil să renunțe la serviciile lui, servicii de care au nevoie pentru a organiza acțiunile subversive îndreptate împotriva țării noastre.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — 52